

प्रियतमा शुभांगी

(त्याच्यावरील प्रीत कवितांचा संग्रह - भाग १)

रचना

डॉ. मंजूषा कुलकर्णी

(साहित्य अकादमी पुरस्कारप्राप्त लेखिका, कवयित्री)

प्रियतमा शुभांगी - (त्याच्यावरील प्रीत कवितांचा संग्रह - भाग १)

रचना : डॉ. मंजूषा कुलकर्णी
(साहित्य अकादमी पुरस्कारप्राप्त लेखिका, कवयित्री)
साकेत / २५, जयवंत पालकर मार्ग,
पोद्दार रुग्णालयासमोर वरळी, मुंबई - ४०० ०३०.
भ्रमणध्वनी - ९०८२१६१५२४, ९८२२८३९४९१
Email : dr.manjushak@gmail.com

कायमस्वरूपी पत्ता : २३१, समर्थ अलंकार, फ्लॅट-२,
कवितांच्या बागेसमोर, ज्योतीनगर,
छत्रपती संभाजीनगर - ४३१ ००५.

प्रकाशक : सौ. उल्का मंगेश कुलकर्णी
मंजुभारती प्रकाशन
'अ' ५०४, महालक्ष्मी पॅलेस,
वेंकटेश शर्विल सोसायटी समोर,
सी.एन.जी. पंपासमोर, पारी कंपनी चौक,
नव्हे, पुणे - ४११०४१.

प्रथम आवृत्ती : फाल्गुन शु. १३, शके १९४५,
शुक्रवार, दि. २२ मार्च, २०२४

अक्षर जुळवणी : सौ. अनिता विनायक भालेराव
क्रिएशन,
जयश्री, १-एन, सेक्टर ए, एन-१,
सिडको, छत्रपती संभाजीनगर - ४३१००३.
भ्रमणध्वनी - ९४२३३ ९६८८१

मुद्रक : स्टार कॉपीयर्स प्रायव्हेट लिमिटेड
कुमठेकर मार्ग, सदाशिव पेठ, पुणे ३०

ISBN : 971-81-970674-7-1

सर्वाधिकार : © लेखिकेच्या स्वाधीन

किंमत : ₹ २००/-

समर्पण

आपल्या प्रियतेमवर
जीवापाड प्रेम करणाऱ्या,
तिला जपणाऱ्या सर्व प्रेमवीरांना
ही कृती सादर समर्पित !

मनोगत

या जगात सर्वात सुंदर भावना जर कोणती असेल तर ती 'प्रेम' ही प्रेमाने जग जिंकता येणं म्हणतात. एखाद्यासाठी एखादी व्यक्तीच जग होऊन बसत असते. कुणीतरी आपल्या नजरेत भरतं. मग हृदयात शिरतं, मग आयुष्यच होऊन जातं. ते नातं प्रेमाच्या शिंपणानं बहरत जातं. या प्रीतीच्या भावना इतक्या तरल, अलवार व हळव्या असतात की पुरुष मनालाही लोण्याहून मऊशार करून जातात.

या संग्रहात पुरुष मनातील प्रियतमेबद्दलच्या भावना काव्यरूपात अवतरल्या आहेत. बरेच जण मला प्रश्न विचारतात की, तुम्ही एक स्त्री असूनही पुरुष मनाच्या या प्रेमभावना इतक्या सुंदरपणे, हुबेहूब कशा उतरवू शकता? मला एकच सांगावे वाटते, प्रतिमा प्राप्त झालेल्या प्रतिभावानाला स्त्री-पुरुष हा भेद मुळी नसतोच. परकाया प्रवेशाने सर्वांच्या भावना शब्दबद्ध करता येतात, त्या आपसूक भावनांच्या अलंकारांनी सजून धजून काव्यपंक्ती होतात.

या काव्यसंग्रहातून प्रेमाची ही भावना वेगवेगळ्या प्रसंगात आविष्कृत झालेली आहे. रसिकांना वेळोवेळी या प्रीतभावना भावलेल्या आहेत. वाचकमायबाप या काव्यसंग्रहाचं मनस्वी स्वागत करतील असा विश्वास वाटतो.

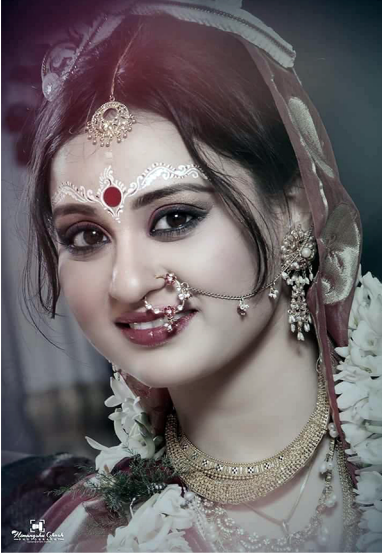
– डॉ. मंजूषा कुलकर्णी

अनुक्रमणिका

१) ती गाली हसली ... ७	२०) आठवते का प्रिये तुला ... ३३
२) नजरेत तुझ्या जे आहे ... ८	२१) अशा रम्य वेळी ... ३४
३) दर्पणाची काय कथा ... १०	२२) नजर कातिलाना ... ३६
४) जिने पाजवले घोट सुधेचे ... ११	२३) अशी रूपगोडी ... ३७
५) शेजारीण सौंदर्यवती जी ... १२	२४) हा महाल पाहण्या ... ३८
६) तू किती खास गं मजला ... १३	२५) गाली गुलाब हसला ... ४०
७) दोन पाकळ्या दोन करांच्या ... १५	२६) ही तुझी मुद्रा ... ४१
८) नको चालवू मदनबाण तव ... १६	२७) तुझ्या पदस्पर्शासाठी ... ४२
९) मत्स्यकन्या की सुंदरी कुणी ... १८	२८) पानाआडून पाहशी ... ४३
१०) तू स्वप्न असशी की ... १९	२९) तू मराठमोळी ... ४४
११) हे सूर्यबिंब की चंद्र हासला ... २०	३०) अशी तुझी छबी प्रसन्न ... ४६
१२) अशी ओढलीस ओढ ओढणी ... २२	३१) डोळ्यात हासणे हे ... ४८
१३) जिकलो मी जिकलो ... २३	३२) चेहरा तुझा ग वाचला ... ५०
१४) तू अशा अदांनी ... २४	३३) हात तुझा हा हाती माझ्या ... ५२
१५) तू वयाला वय दिलाचे ... २६	३४) बंदी मी या डोळ्यांचा ... ५३
१६) दिसला अर्धा चेहरा ... २८	३५) कसले मादक हे बघणे ... ५४
१७) रूसलीस ना दिसतेस छान ... ३०	३६) कमनीय कामिनी ... ५६
१८) या डोळ्यांना सांग एकदा ... ३१	३७) असा संगम हा जुन्या नव्याचा ... ५७
१९) हे तुझे नित प्रेम ... ३२	३८) येऊ नको तू पाणवठ्यावर ... ५८
	३९) तू सुंदर की साज तुझा हा ... ६०
	४०) नको रागावणे ते ... ६१
	४१) का ओढ असते अशी ... ६२
	४२) असा उभार बांधा ... ६४

४३) तू सुंदरी मनभाविनी ...	६५
४४) का अशी उदास राणी ...	६६
४५) धवल साडी ...	६७
४६) भरून आलेल्या आभाळासारखी ...	६८
४७) प्रसन्न आभा ...	६९
४८) निरखून पाहणे तुज ...	७०
४९) येतेस सांग केव्हा ...	७१
५०) मिळताच वेळ थोडा ...	७२
५१) ती म्हणाली... ...	७३
५२) प्रतिकेत थकल्या नयनी... ...	७४
५३) सौंदर्य पदकमली ...	७५
५४) सांडले हास्यात मोती ...	७६
५५) लिहिशील नाव माझे ...	७७
५६) प्रेम सुंदरसा गुन्हा ...	७८
५७) मी न राहिलो माझा वेडे... ...	७९
५८) जे जाणवेल तुजला ...	८०
५९) ओल्या धुतल्या केसांना... ...	८१
६०) आज सांज म्हणे वेडी ...	८२
६१) हृदय फुलांचे अंथरीन मी ...	८३

६२) गुलबक्षी रंग हा हसतो ...	८४
६३) गावरानी गुलाब ...	८५
६४) वेळीच व्यक्त व्हावे ...	८६
६५) राहीन तुझा केवळ ...	८८
६६) पाहून मोगरीच्या ...	९०
६७) नजरेने मारणारी, नजरेने तारणारी ...	९२
६८) या फुलांना सांग ना तू ...	९४
६९) गजरा बहु प्रीतीचा ...	९५
७०) फकिरी ही उंची ...	९६
७१) हातात हात राणी ...	९७
७२) भेट ठरू दे भावमलमली... ...	९८
७३) प्रेमाचं सुरवंत ...	९९
७४) बकुळीची नाजुकशी ...	१००
७५) रुणझुणु पैजण नाद मनी ...	१०१
७६) ती पाठमोरी ...	१०२
७७) सुगंधी सुरंगी ...	१०३
७८) थांबू दे या चांदव्याला ...	१०४
७९) बाहुपाशी ये जराशी ...	१०५
८०) आयुष्याचे सुंदर गाणे ...	१०६

१

ती गाली हसली

किती प्रसन्न, किती उत्साही
तंदुरुस्त मी असतो
तुझ्या हास्याची जादू ऐशी मी
आरोग्यवान ही दिसतो

तुझे स्मित, तुझे खळखळणे
तुझे मंद हास्य गाली खुले
इकडे माझे स्वास्थ्य बहरते
जगणे होते मोकळे

ताणही नाही नाही तणाव
हास्यगोलिका त्याचे नाव
रोज हे औषध लागे मजला
असर त्याचा होतसे लगाव

तू हसते अन् दिलात काही
औषधी गुणधर्माचे स्राव
अवयव सारे नांदू लागती
गुण्यागोविंदाने हा प्रभाव

एक अनामिक लहर कुठूनशी
कुंडलिनी जणु जागवते
तुझ्या हास्याच्या ध्यानामध्ये
योगीपण मज लाभवते

आनंदाचे अष्टचक्र बघ
त्यामुळेच गरगर फिरते
आता मी स्वामी तूच स्वामिनी
प्रेमच प्रेम इथे उरते

तुझ्या मुखी हे हास्य वसावे
धडपडीन मी आजन्म
तुझ्या हास्याच्या मोत्यांमधुनी
मी पुन्हा पुन्हा यौवनलग्न

लोक मला पाहती विचारून
मात्रा कोणती गवसली
मी हसतो अन् इतकेच बोलतो
ती पहा तिथे गाली हसली

दि. १४/०१/२०२०

रात्री ८.३३ वा.

२

नजरेत तुझ्या जे आहे

नजरेत तुझ्या जे आहे
मंदिरालयी कोठे नाही
मजला तल्लफ डोळ्यांची
जी कुठेच भेटत नाही

तू सहज पाहतानाही
मज झिंग वेगळी चढते
मी अडकून डोळ्यांमध्ये
वाट स्वप्नातील उलगडते

तू रोखून नजरेला मज
असे एकटक पाहते ना
मी श्वासासही थांबवतो
हा देह मूर्त होते ना

त्या नजरेने घायाळ
हे अंतःकरण बिचारे
तळमळून वेडेपिसे ते
तू दिसशील केव्हा विचारे

मी मिटतो लोचने दोन्ही
तव नेत्रसुखाचे वारे
मी विश्व पाहतो तेथे
तव दृष्टीतून मज सारे

काय नजर पडली तुझी ती
मी स्वतःच बंदी झालो
तू जा म्हटले ना तरीही
मी खेचत जवळी आलो

आता ना कोठे जाणे
मज व्यसनही नाही शराबी
तू नजरेने पाजवते
ती प्रीतशराब गुलाबी

तू मृगनयनी की मीनाक्षी
जादूची मुखावर नक्षी
दिलखेचक शरसंधान
धडधड जोराने वक्षी

हे चंद्र सूर्य तव नयनी
की तारे इश्काचे सारे
मज जीवापाड गं आहेत
तव नयन दोन हे प्यारे

मजवरी सदा तू रोखून
नजरेस अशीच पहा गं
मी शहीद होईन कितीदा
तू संजीवनी सदा गं

दि. ३/१/२०२०

रात्री ११.१० वा.

तिच्या डोळ्यातून ओढ वाहते
ओढून घेण्यासाठी
आरपार ती घुसुनी राहते
कधी न जाण्यासाठी

असे पाहणे कधी न पाहिले
नाते दाखवणारे
पारदर्शी तो होई आरसा
मनदर्पण होता रे

३ दर्पणाची काय कथा

दर्पणाची काय कथा
कोणास ठाऊक वेड्या
नजरेतून या अशा घातल्या
रूपवतीने बेड्या

तिने पाहिले असे एकदा
कायमचे तिचेच झालो
रोज पाहते ती स्वतःला
आरसा का न आम्ही झालो

त्या डोळ्यांनी प्राशन केले
अमृत सुधाकराचे
राहील कसला तमही तेथे
मोहिनी तिथे विराजे

झालो आता फिदा असा की
मारो अथवा तारो
या डोळ्यांची घडो संगती
जन्म असावे हजारो

दि. ४/१/२०२०
रात्री ११.३७ वा.

४

जिने पाजवले घोट सुधेचे

जिने पाजवले घोट सुधेचे
मदिरा निराळी होती
नजरेमधुनी प्याले भरूनी
ती देत सुराळी होती

मदिराक्षी सुंदर की मदिरा
कधीच कळले नाही
प्याले नयनही दोन्ही होते
अक्षय रसभर काही

चैन नसे या जीवास कोठे
त्या डोळ्यांची सवय जाहली
नयनमदिरा आठही प्रहरी
पिण्यास आदत उगाच जडली

ती दाता देणारी अखंडित
मी हो दास सदोदित पाही
वेड लागले वेद वाचले
तिच्याच नयनी काव्यही काही

रोजचेच ते असे वागणे
त्या नेत्रांचे वार देखणे
अजूनही मी त्याच स्मृतीने
झिंगाळून डोळ्यात हरखणे

सवय लावली कधी न सुटली
साथ तिची ती कधीच तुटली
रसिक कुणी तो गेला घेऊन
समोर माझ्या सालस प्याली

साथ दिली ती उगाच का गं
रोज नशिले सागर ते गं
मी बुडालो खोल खोल अन्
सोडून मध्यावर गेलीस गं

आजही बुडतो आहे त्यातच
तूच बदलला साथी तशातच
राग तुझ्यावर करू न शकलो
अनुरागाची सरिता दिलातंच

दि. ५/१/२०२०

सकाळी ८.३४ वा.

५

शेजारीण सौंदर्यवती जी

मी चहात साखर टाकत नाही
तिला पाहुनी भुरके मारतो
शेजारीण सौंदर्यवती जी
निखळ तिच्या हास्यावर मरतो

मी मनाच्या सज्जावरती
तिच्या अदांना सजवीत जातो
ती डोकावत सदा राहते
मी बंद दाराआड तिलाच पाहतो

बाल्कनीतला झुलाही झुलतो
तिच्या बटांच्या इशाऱ्यावरी
मीही कधीतरी बसतो त्यावर
मनास पाठवतो तिच्या घरी

ती हसते अन एक सरिता
खळखळ खळखळ वाहत येते
होडी नसतांनाही मजला
तरंगीत बघ लहरी नेते

तिची कुंडले मनास माझ्या
अडकवून त्यात हलवत राहती
तीही दुरूनच होत साजरी
मदनकटाक्षे झुलवत राहती

त्या ओठांनी शब्दही नाही
कधीच बोलून दाखवला जरी
उगाच लाडिक हालचालींनी
भरते उरातून वरचेवरी

मी रोज एवढा गोड वागतसे
पत्नी अचंबित होत विचारे
कसे काय तुम्ही मधुर एवढे
रोजची होता कारण न कळे

काय जाहले कळे न तिजला
घेऊन गेली वैद्य समीप
काय शर्करा अधिक भक्षिता
मधुररोग वाढतो अमीप

बुचकळ्यात ती अधिकच पडली
म्हणाली साखर चहात न पडली
दुसरेही मिष्टान्न वर्ज्य ते
तरीही साखर कशी वाढली

काळजी ती करून थकली
मनात चिंता उगाच सुकली
मला मात्र शेजारीण मात्रा
अनावर होऊन मनी बसली

किती ठरवतो नको पाहणे
तिचे लाजणे, हसणे, बसणे
तरीही वढाळ या मनास नाही
पसंत दुर्लक्षित तिज करणे

म्हटले वाढू दे कितीही शर्करा
मधुर रसाची मधुर सुंदरा
रोज तिला मी प्राशित असतो
या नयनातून उगा भरभरा

गोड तिच्या या हास्यकळा
हृदयी चमकते चंद्रकळा
विराण बागा बहरून येती
हिरवा होतो रोजची मळा

दि. २०/०१/२०२०
सकाळी ९.५३ वा.

या प्राणांनाही जडावी
तुझीच लाडिक सवय
तगही धरावा त्यांनी
काढीत तुझीच ती सय

तो श्वास जसा असतो ना
डोळ्यांना ना दिसतो ना
तू जरी सामोरी नसलीस
असण्याचा भाव असतो ना

६
तू किती खास गं मजला

तू किती खास गं मजला
कसे सांगू प्रिये मी तुजला
जगण्याचे कारण श्वास
त्यामधून तुझाच वास

दरवेळी दरवळतो की
स्वर्गीय सुगंध हवासा
मी चोहीकडे पाहतो
तो तुझ्यातून वाहतो

श्वासासवे तू येते
नवजीवनाला देते
जातेस जेव्हा इथुनी
दाह देती उसासे

तू रहा कुठेही राणी
जगण्याची अत्तरदाणी
त्यातील तो परिमळ वेडा
सोहळे न राहे विराणी

कुणी पाहते तू ना जवळी
मजला केवळ ती जाणीव
तू आत राहते माझ्या
जगताला राहो नेणीव

हा देह इथे संपेल
ना तुझी न माझी कहाणी
आत्मतत्त्व तू होता
मी मुक्तिपदाचा धनी

दि. १५/०१/२०२०

सायं. ५.५२ वा.

७

दोन पाकळ्या दोन करांच्या

दोन पाकळ्या दोन करांच्या
मुखावर झाकल्या
लज्जेने त्या बटाही साऱ्या
हळूच खाली वाकल्या
तुझे लाजणे, छपून हासणे
दडवत त्या भावांना
अन् खलास करणे क्षणात सारे
संयम सांभाळताना
हात कसे मी हातात घेऊ
कवाड ऐसे अलगद उगडू
तू लाजाळू मुलखाची अन्
मीही लागतो उगा लडखडू
बोटांमधली तुझी अंगठी
धीर जरा धरण्यास सांगती
दहा बोटांच्या किलकील रेषा
हळूच तुला बघ चोरून पाहती

जरी मिटले तू डोळे राणी
ऐकू येते मज मनात गाणी
तू माझ्या हृदयाची वेडे
कधीच झालेली सम्राज्ञी

अजूनही मी थरथरतो गं
नाजूक स्पर्शासी झुरतो गं
काय मुलायम मल्मल रेशीम
विरघळून मी असा उरतो गं

नयने उघडून बघशील मजला
स्वप्न मीलनी पाहून घेतो
तूही तिकडे स्वप्नामध्ये
राजकुमार मी होऊन जातो

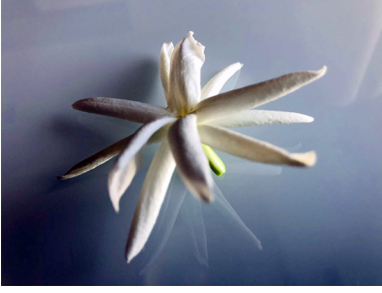
तुझ्या अदांची उपमा नाही
नाही नजर ना शब्दही ऐसेे
डोळे उघडे असू दे अथवा
मिटून तयांचे प्रेम सांगणे

ही मूर्त तुझी मी साठवतो बघ
क्षणोक्षणी मग आठवतो बघ
असतो एकटा जेव्हा जेव्हा
खट्याळ मनाला पाठवतो बघ

तू अशीच लाजूनी उभी रहा
ते थांबेल युगेयुगे ही
एकवार तुज पाहून येईल
घेईल जन्म नवेही

दि. ११/०५/२०२०

सायं. ७.१३ वा.

८

नको चालवू मदनबाण तव

नको चालवू मदनबाण तव
कलिका कलिका धारदार
टोक टोकते हृदया माझ्या
तू तर वरवर नाजूक फार

पुष्प बनून तू येशी जीवनी
कलिका असता मनमोहा
तुला पाहता गुंगून गेलो
सौंदर्याची धार अहा

फुलतील जेथे मदनबाण हे
गंधाचे अत्तर फेकून
स्पर्शासाठी आसुसतो मी
मदन उभा शर तेव्हा साधून

कसले हे तव सरसर शरशर
विदीर्ण करती हृदयाचे घर
मदना मारीशी मदनबाण पण
जखम ना दिसते किंचितही वर

मी तळमळतो आत किती रे
औषध देशी गोड सामोरी
इतके नाजूक फूल असूनही
तू तर धनुषी नेम साधीशी

कळी सांगते प्रेमधार अन्
घुसते चिरते हृदयाला तर
उमलून येता अशा पाकळ्या
बाण टोचती अजून खोलवर

काढू न शकतो शल्य बाहेरी
जपणे मजला नित्य अंतरी
ती मज दिसते गंधासारखी
टोकफुलावर बसून पारखी

तुझे जाळणे जाळी मजला
कसे सांगू मी सांग कुणाला
मदनबाण कुसुमेही येती
तिची आठवे अन संगतीला

जीव तळमळे पाहून हसशी
हेतू सारे पुरवून बसशी
तिलाही मारत जा ना एखादा
शर वेड्या तू गुंतून बसशी

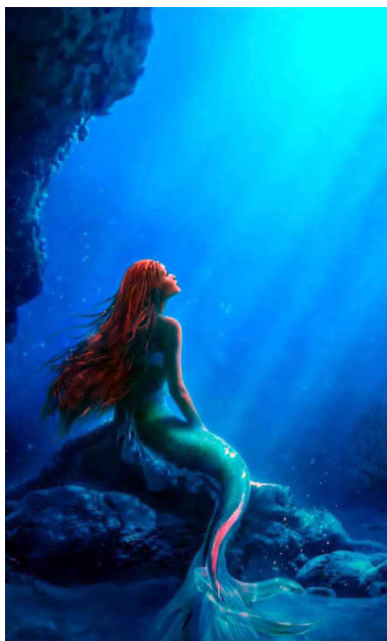
अरे राजसा, जी बाण ओजसा
मीच होऊनि घायाळ वसंती
बाण कसा मारील बाणाला
कोमल तव हृदयाची पसंती

कामच माझे कामनिर्मिती
फुले निवडली त्यास्तव थोडी
इतके नाजूक बाण मारूनी
वेदनेची मी देतो गोडी

मी घेतो तव बाण उरी हे
ती हृदयाशी बिलगून जावी
मार कितीही शरांस मदना
इच्छा एवढी पुरवून द्यावी

दि. १२/०५ /२०२०

पहाटे ४.५१ वा.

९

मत्स्यकन्या की सुंदरी कुणी

मत्स्यकन्या की सुंदरी कुणी
शापित आहेंस तू अप्सरा
जळात मिसळून छवी तुझी ती
नितळ निरखुनी घ्यावी जरा

किती जन्माची देख प्रतीक्षा
तुझ्या रूपाने उन्मनली
केश मोकळे स्वप्न आकळे
भावलतिका तनु फुलली

देह मानवी की मासळी तू
की दोन्हींचा संगम ग
किती देखणे रूप साजिरे
परी परि तू अनुरंजन ग

कसली आस ही डोळ्यामधली
कसली थोडी उदासी
वाट कशाची पाहतेस तू
सत्य असशी की आभासी

अचल खडक तो तुज स्पर्शाने
आज जाहला हळवा
किरणांनीही बांधून तोरण
जळी गाठला तळवा

क्षणभर विमुग्ध होऊन जाईल
जो जो पाहील तुजसी
नको अपुरे राहो काही
हवे ते मिळू दे तुजसी

झेप तुझी जणू तेजासाठी
तू स्वर्गातील कोणी
पाताळातील या लावण्या
देखण्या उत्सुक दोन्ही
लोक ग, देखण्या उत्सुक दोन्ही

दि. २०/०२/२०२३

रात्री १०.२२ वा.

१०

तू स्वप्न असशी की

तू स्वप्न असशी की, खरी जन्मली
कुठेतरी मज सांग ना
जसे देखिले चित्र मंदिरी
मनातल्या तू तशीच ना

की आहेस तू भास गोडवा
अमृत झरते मुखी पौर्णिमा
मी चातक अन् चकोर वेडा
जन्मोजन्मीचा तृषार्त केवढा

अथवा माझी असशी कल्पना
मी ब्रह्मा अन् निर्मितो ललना
युगायुगांची फळते तपस्या
घडते तू सापडते नयना

का आहेस तू मूर्त दिलाची
रसिक अशा मज कलाकाराची
जे जे जैसे घडवीत गेलो
परिणती तू त्या कष्टाची

एक यती मी तपस्वी आणिक
हठयोगी की साधक मानीन
दैवत होतीस अंतःकरणी
आतूनच तुज शोधून आणीन

तू न मिळाली, आशा उरली
तरी जगेन मी तुझ्याचसाठी
तळमळ तळमळ करीत मासळी
जगण्यासाठी जीवन पाही

या नयनांतून याच मनातून
तना कणातुन अणूरेणुतून
तूच व्यापशी आतबाहेरी
शृंगारातून, अध्यात्मातून

तुला पाहता जाणीव होते
मिथ्या सारे जग हे वाटते
केवळ एकच तत्त्व सत्य हे
रूप तुझे सगुनिर्गुण होते

दि. १३/०५/२०२०

रात्री ९.३० वा.

११

हे सूर्यबिंब की चंद्र हासला

हे सूर्यबिंब की चंद्र हासला
सुमन की आहे फुलले
नयन सुंदरी तुझे गोड किती
जग त्यातच सारे बुडले

निमिषांमध्ये उघडझाप कर
चित्र नवे विणताना
अजीब संवादिनी दृष्टीची
रंग त्यात भरताना

मिटता त्यांना मिटून पाकळ्या
फूलही गोळा होते
उघडताच तू अंगणी सडा
प्राजक्ताचा पडे

असू दे बाहेरी तम हा केवढा
तू उघडून दे प्रकाश थोडा
त्या झोतातच जन्म उजळू दे
पापणीतही काटेकेवडा

तू निजशील ना तेव्हा यांना
आरामाने स्वप्नी रमू दे
कितीही दूर तू जाऊ दे त्यांना
कितीही वेळ मग तिथे रमू दे

थकशील थोडी विभ्रम करूनि
शीतल जल घे तू सपकारून
दवबिंदूंची माळ लेऊ दे
या नयनांना कडांवरी भरून

राग अनावर होईल जेव्हा
लालबुंद हे होतील तेव्हा
हळूच प्रेमाने मग फिरवून
स्नेहकराने आळव त्यांना

शब्दांचाचून सांगत जाती
तव नयनांच्या उज्ज्वल ज्योती
मीच तुझा हा तेजोदीपक
डोळ्यांमध्ये माझी आकृती

मिचकावून तू त्यांना कधीतरी
काही जेव्हा खुणावशील बघ
असेल तेथून धावत येऊन
चुंबीत नयना करीन नित्यच

या डोळ्यांच्या कोशी राहू दे
बंदी मजला स्वेच्छेने
जन्मभरीचा दासच यांचा
देवाशप्पथ इच्छेने

दि. १५/०५/२०२०

सायं. ६.१४ वा.

१२

अशी ओढलीस ओढ ओढणी

अशी ओढलीस ओढ ओढणी
तेजमुखाच्या भवताली
आणिक मजला पाहून गेलीस
प्रेमकटाक्षे त्या वेळी

अजून गुंतलो आहे प्रियसखी
तुझ्याच धाग्याधाग्यातून
खडी, नक्षी ती सुंदर होती
मी गुंफून स्वतः कशिद्यातून

किनार झालो, थेंब चांदणी
रेशीम कशिदा मी झालो
ओढणीतला धागा धागा
होऊन रंगी त्या न्हालो

तुझ्या रूपाच्या भवतालीने
फिरून गुंडाळून स्वतः
जवळ आलो स्पर्शाने तव
काटा फुलला खडी पहा

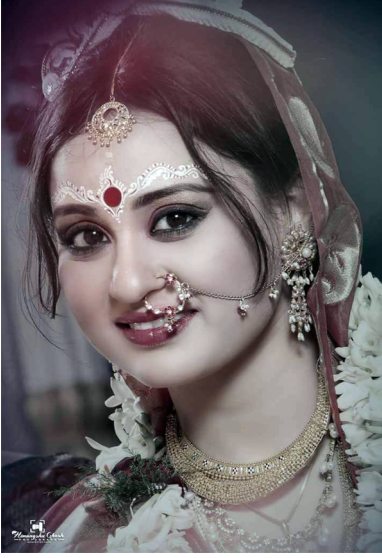
नको नजर ती लागो कुणाची
जपेन तुज मी होत ओढणी
लाजून येशील मस्तकी धरशील
नजरभेट मग क्षणोक्षणी

तुझी नाजूकशी अलगद बोटे
मजला तेव्हा धीर देतील
घसरून पडणाऱ्या प्रत्येका
सांग कशी ती सावरतील

तव हृदयाची जाणून धडधड
पडदा ओढणी बनलो आहे
अशा लाडक्या प्रियतमेसाठी
शालीनता मी झालो आहे

दि. १४/०५/२०२०

पहाटे ४.४७ वा.

१३

जिंकलो मी जिंकलो

जिंकलो मी जिंकलो
डोळ्यात तुझिया जिंकलो
तू अशी पाहून बोलली
सर्वस्व तव मी जाहलो
प्रेम ते नजरेत केवढे
जीव माझा गुंतला
तू मला देऊन तुजला
अर्थ सुंदर दर्शीला
हासलीस विश्वास दिसला
तो तुझा माझ्यावरी
रूप वधूचे देखणे किती
कल्लोळ उठती हे उरी

थोडे ते तरळून गेले
पाणी जे नेत्रातुनी
काळजी नसू दे मनी बघ
जपेन तुजला अंतरातुनी

नाही मी देणार अंतर
तूच माझे जीवन
सारे प्रिय त्यागून आलीस
लाडक्यांना सोडून

मी किती बघ भाग्यवान
तू रूप सुंदर रेखीणी
विष्णूने वरिली जशी तू
दिसशी मनोरम मोहिनी

चमकू दे भाळी टिळा तो
गजरा राहू दे तवाना
बिंदी झुमके नथनी कंगना
रत्नांच्या हारात चांदण्या

रूप हे मी साठवून नित
ओंजळीत ठेवेन गं
त्यात सुखकलिकांस भरूनी
हास्य तव कायम जपेन गं

मी तुझ्या डोळ्यात राहीन
बोलशील तू दृष्टीने
मी करीन आराधना तव
प्रेम आणिक भक्तीने

दि. १५/०५/२०२०
दुपारी २.२१ वा.

१४
तू अशा अदांनी

तू अशा अदांनी सहज चालते
काळ परी मज थांबवतो
तुला पाहू की त्या सौंदर्या
मनातच मी भांबवतो

तुझा चेहरा लावण्याची
खनी होऊनि दमकत राही
एक चांदवा लखलखणारा
मुखाभोवती चमकत राही

त्या तेजाने आधीच घायाळ
चांदण्यात मी हरखून जातो
तेवढ्यात तू नेत्रामधुनी
तीर सोडता पुरता हरतो

असा वळवीशी मधेच मुखडा
पुण्य जणू ते फळास येते
तिरकी मान नि भुवई कमान
भोवळ माझ्या दिलास येते

नाजूक हातांच्याही करशी तू
कितीतरी त्या खाणाखुणा
असा नजारा पाहण्यास मी
रोज पाठी तव चाळा देखणा

सुंदर साडी चंद्रकळा ती
मोती नक्षत्रांचे वरती
गळ्यात माला दमदमणारी
कर्णफुले ही चमचमणारी

असा अंबाडा केसांचाही
जाळीत त्या अडकून मी जातो
बाहेर नाही पडण्या इच्छा
दैवी सुरभी हुंगत जातो

रुणझुण करती पायी पैजणे
तुझ्या चालीवर किती फिदा
मधेच साडी काठ अडकला
वाटून उचलीशी चरण जरा

एक पाय मग तोलून तुजला
सार्थक करतो स्वतःला
तन्वी हलकीफुलकी इतुकी
सांगत असतो तो मजला

ज्या पदाला किंचित उचलून
सोडविशी तू वस्त्र किनार
अडकून पडला तिथे जो धागा
मीच आहे तो तुझा दिलार

दि. १६/०५/२०२०
रात्री ८.४८ वा.

१५

तू वयाला वय दिलाचे

तू वयाला वय दिलाचे
जोडू नको
त्याचसाठी राणी मजला
तोडू नको

कोणत्याही वळणी असते
प्रीत ही जरूरीच ना
नाही हे जरूरी की मी गं
तरुण की हा पोक्त ना

या दिलाला काय माहीत
वाढणे घटणे कसे
त्यास तर ठाऊक केवळ
प्रीतीचे ते तव ठसे

वय ना शिवते मानसाला
माणसाला ग्रासते
हृदय असते चिरतरूणंच
प्रेम त्यातंच राहते

ते धडकते आजही
प्रथम तुज पाहता जसे
त्यास तू असता समीप ना
चिंता कसलीही नसे

तू कशाची करिशी चिंता
व्यर्थ वेडे सोड ना
आजही मी सांगतो तुज
मी तसाच गं जाण ना

वय असू दे कोणतेही
जिंदादिल असणे जरूरी
असती मुर्दादिल ही पोरं
प्रेमकहाणी ती अधुरी

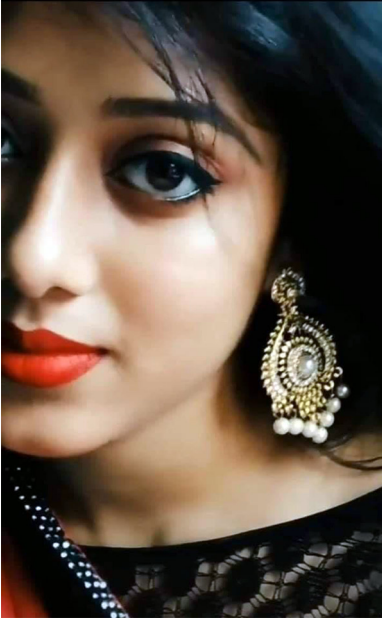
दिल इथे कायम वयातच
प्रेयसी तुजजैसी असता
सुंदर कारण जगण्याचे मज
तुझ्यातच बघ असे गवसता

प्रेम ताजे अन् तवाणे
नित्य माझे राहणार
या वयाची ऐसीतैशी
चैतन्य ऐसे वाहणार

काळजी नसू दे कशाची
प्रेम तरुणंच आहे बघ
हा घडा प्रीतिफुलांनी
तुडुंब भरूनच आहे बघ

दिल रसिक, मीही रसिक
तू रसिकपोषीनी सर्वदा
कोसळून पडणार कायम
प्रेमजल मज धबधबा

दि. १७/०५/२०२०
दुपारी ४.१३ वा.

१६

दिसला अर्धा चेहरा

मी निघालो दूर जेव्हा
दिसला अर्धा चेहरा
पडद्यामागे लपून मजवर
देत होता तो पहारा

जाणे हे गरजेचे आहे
का तुझे मज सांग ना
चार दिन अजुनी जरासा
मजसवे तू थांब ना

तू तिथे सीमेवरी
मातृभूच्या रक्षणा
घास ना जातो मला अन्
कुठेच लागे लक्ष ना

अभिमान आहे गर्वही तू
पुत्र ऐसा वीर जो
मी जाणते सारे परंतु
खचतो कधी हा धीर जो

मी तुझी तुजसाठी येथे
प्राण वाती लावूनी
वाट पाहीन जीव नयनी
त्याच ज्योती ठेवूनी

कधी मी पाहीन कधी रे भेटू
कसे मी रोखू स्वतःला
तू दिसेपर्यंत डोळे
ढाळतील ना अश्रूला

जा प्रिया कर्तव्य करण्या
आयुष्य लाभू दे तुला
माझे जेही आहे ते सुख
देवा दे मज राजसाला

हा चेहरा किती बोलतो
किती मागतो किती सांगतो
हाच चेहरा बने प्रेरणा संवेदना
मी समरी याने विजयतो

मी जागतो हा जागतो
मी पाहता स्वप्नी पुन्हा
वर्षावतो ते प्रेम मजवरी
करतो जरी मी त्याचा गुन्हा

हा चेहरा मज जागवतो
जोजावतो अन् जगवतो
यातची मी सारे माझे
जगणे पुन्हा रुजवतो

येईन मी तुज सांगतो
झडकरी कामे करून
सारखे पाहीन याला
यावरीच पुन्हा मरून

दि. २०/०५/२०२०
दुपारी १.३९ वा.

१७

रुसलीस ना दिसतेस छान

रुसलीस ना दिसतेस छान
म्हणून मी तुला मनवतंच नाही
सांग ना यातून तुला माझं प्रेम
खरंच का कधी जाणवतंच नाही

तुझे डोळे होतात लालेलाल
नाकंही लाल लालबुंद
श्वासांचे भाते झपाझप खालीवर
तुझं विचार करणं पूर्ण बंद

ओठ इतके छान फुरफुरतात
तुझ्याशी एकनिष्ठ राहून कुरकुरतात
दातांची ओठांची खाण्याची स्पर्धा
माझा जीव इकडं तुझ्यासाठी
अर्धाधर्धा

सगळा चेहराच तुझा मार्तंड होतो
वेळीअवेळी मध्यान्हीला झेलतो
करपून जाशील राणी नको
नको एवढा राग गं,
मी रागाने होरपळतो

जे काय रागारागाने पुटपुटतेस जेव्हा
माझ्या स्तुतीचे गाणे समजून
ऐकून घेतो तेव्हा
तू अशी रुसतेस ना हक्काने माझ्यावर
तशी कुणावरंच नाही, नाहीच कुणावर

जेवढी तळमळून राग सारा दाखवतेस
थोड्याच वेळात माझा हात हाती
घेऊन म्हणतेस
का असं वागतोस रे
समजून घेत जा ना मला
कोणीच नाही हक्काचं तुझ्याविना
समजत नाही का तुला

तूच जेव्हा परक्यासारखा
तोडून कधी वागतोस
जीव माझा सारा सारा
मोडून कधी टाकतोस

रुसत असले वरवर
तरी आत गोड झरा आहे
तुझ्यासाठी पाझरणारा प्रेमस्रोत
खरा आहे.

दि. १६/०५/२०२०

दुपारी १.५७ वा.

१८

या डोळ्यांना सांग एकदा

कुठे शोधू मी या डोळ्यांना
मनात जाऊन बसले गं
आजही गर्दीतून शोधतो
रसिक वेडा मी तुलाच गं

क्षणात गहिऱ्या खोल त्या नयनी
बुडून गेलो आकंठ
अजूनही मी तिथेच आहे
फुलवी पिसारा मन नीलकंठ

काय रेखिले नेत्र देखणे
सृष्टी देखून घेण्याला
तो निर्माता त्यात बुडाला
विसरून त्यातच स्वतःला

कमलदलांच्या आकारासम
सुंदर रचना नयनभूषिनी
शिडकावा नयनामृत करशील
तू तर तप्त दाहक ग्रीष्मी

या डोळ्यांच्या कज्जल सीमा
अजूनच प्रिये जीवघेण्या
नजर ना लागो म्हणून रेखीशी
मी बंदी सीमेतून होण्या

नयनचंद्रिका पडे चांदणे
पदोपदी या प्रीतीचे
मी गं शोधत फिरतो वेडा
गाव नजरेच्या रीतीचे

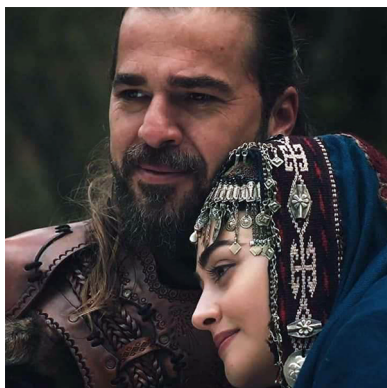
केवळ दिसले नयनप्रसादिनी
प्रसन्न मजसी बाण तुझे
अजून मुखचंद्राच्या प्रतीक्षे
किती सांग मी तळमळणे

या नयनांतून कधी न वाहो
जलधारा तव दुःखाच्या
रम्य स्वप्न तव पूर्ण करीन मी
प्रांती नेईन फक्त सुखाच्या

या डोळ्यांना सांग एकदा
एकदाच मज बघण्याला
साहीन सारे सारे काही पण
गरज त्यांची मज जगण्याला

दि. १८/०५/२०२०

सकाळी ५.१७ वा.

मिटुनी तू नेत्रास दोन्ही
मजसी आतून पाहसी
मी तुला निरखून घेतो
रुधिरी तू मज वाहसी

१९
हे तुझे नित प्रेम

तू असे खांद्यावरी
शिर टेकवून झुकतेस ना
विसावून जातेस की
विसंबून असतेस ना

ही तुझी छोटी कृती मज
गौरवाला नेतसे
तुज पेलण्याला मी समर्थ
तू मला सांगतसे

काहीही ना बोलते तू
श्वास मजसी बोलती
गोड ते आपुल्यातले
क्षण क्षणभरी रेंगाळती

स्वप्न कसले विणशी माहीत
नाही मजला तू क्षणी
सम्राट करशी मुकुट प्रेमे
चढविशी तू मज शिरी

मी फुलून येतो गं आतून
आश्वस्त तुजला पाहुनी
भाग्यवान मी मानतो मज
सारखे राहुराहुनी

हे तुझे नित प्रेम माझे
भाग्य आणिक संपदा
तूच निधी लावण्यदायी
तूच यशदा हो सदा

दि. १७/०५/२०२०
रात्री ९.५३ वा.

२०

आठवते का प्रिये तुला

आठवते का प्रिये तुला हे
बाहेर आपुले जाणे फिरणे
तुझे वेगळे रूप अनोखे
वेगळेच ते सजणे सवरणे

केसांना सोडून मोकळे
तुही त्यासवे हुंदडशी
अल्लड होऊन पुन्हा जराशी
पाखरासवे बागडशी

फुलपाखरू होऊन थोडी
मधकण क्षण क्षण साठवशी
आपुले सुंदर आवडते क्षण
क्षणोक्षणी मग आठवशी

त्या रानामध्ये डोंगरावरी
फुले पसरल्या पठारावरी
तूच होऊनी वारा सरसर
टाकत जाशी पाऊले खरी

कुठे रंगुनी जाशी क्षणभर
कुठे दंगुनी तासन तास
कुठे चढून तर कुठे उतरून तू
कुठे बसून गालातून हास

किती आवडे निसर्ग तुजला
प्रसन्न होशील मन बहरेल
तुझ्याही नकळत तुझी ओढणी
अवखळ वाऱ्यावर लहरेल

तुझीच ओळख होत नव्याने
मी तो तो घायाळ प्रेमाने
तुझे लाजणे, तुझे कटाक्ष
साडीला सांभाळून लाडाने

अधूनमधून अशी करू भ्रमंती
फुलेल मन जाईजुई शेवंती
रूप नव्याने अनुभवाला
तूच बेधडक अन् लाजवंती

सारे सारे तुझे बहरणे
आणिक रूप तुझे ते लहरणे
मी चित्रातच साठवून गं
जपून ठेवीन स्मृतीपारणे

दि. २१/०५/२०२०
दुपारी ४.१७ वा.

२१
अशा रम्य वेळी

अशा रम्य वेळी
प्रेम देई आरोळी
प्रिये तू गं गढलीस
पुस्तक हे जवळी

तुझी दृष्टी पुस्तकी
तू त्यातंच मग्न
तूच तू माझ्या मस्तकी
जीव तेथेच लग्न

तू वाचत जाशी
द प्रिझनर एक
इथे बंदी बसलाय
तुझा मीच नेक

तुझ्या या गुणांनी
फिदा मी सदाच
मराया तयार मी
प्रत्येक श्वास

असा बंदी झालो
तुझ्या कारागृही
पहारा न कोणी
अनभिज्ञ तूही

इथे जन्मठेप
असो कारावास
मिळो मजला नित्य
तुझा सहवास

न सुटण्याची धडपड
न मुक्तीची चिंता
उलट राहण्यासाठी
मनाचाच गुंता

दे मज कोरभर
भाकरीचा तू भाग
जुळू दे तुझ्याशीच
सौभाग्य आज

तू अशी वाचतेस ना
मी चेहराच वाची
थांबेन जन्म
तुझ्या छंदासाठी

तुला जे जे प्रिय ते
प्रिये तू करावे
मी जपणे तुला
व्रत हे माझे ठरावे

तू कर साधना
ज्ञान आराधना
केवळ मला तू
तुझा मानणा

एकच नजर
इश्कानी भर
मी पुस्तकही होईन
सजीव जन्मभर

देहावर अक्षरं
कोरून घेईन
प्रेमाची गाथा
आपुल्या मी होईन

दि. २१/०५/२०२०
रात्री १०.२८ वा.

२२

नजर कातिलाना

अशी जीवघेणी
नजर कातिलाना
आम्हा मारते अन्
तिला ती खबर ना

किती खोल ते
डोळे रोखून जाणे
किती भाव ते
आपुलेसे पहाणे

किती टोकणे
तू न दिसणे हे म्हणणे
शब्दाविना शब्द
नजरेत येणे

झेलून त्या रागा
अनुराग झेलीन
तुझे रुसवेफुगवेही
आनंदे पेलीन

कशाला आवळतेस
अजून घट्ट पडदा
दिसू दे मला चंद्र
राणी तो एकदा

किती मी तरसतो
तुला पाहण्याला
घायाळ होऊन
प्राणफुले वाहण्याला

नको वाटते मज
पहावेच काही
किती पाहिले
तुझ्यासम न काही

नजरेत राहीन
दिलातंच विसावीन
अशी ही नशीली
मस्तानी जपीन

दि. २१/०५/२०२०.

सायं. ६.२१ वा.

२३
अशी रूपगोडी

अशी रूपगोडी
तुझी माझी जोडी
प्रथम पाहिले मन
कधीही न सोडी

मी तुला पाहिले
तू मला देखिले
क्षण मी तिथे
कायम रेखिले

तू अजूनही
आहेस तशीच
मीही तुझ्यातच
गढलेला राहीन

कसे विसरू ते
हास्य लाडिक भोळे
प्रेमाचा सागर
साठवती डोळे

तो एक फोटो
अजून ठेवलेला
लपवून मीही
सांभाळलेला

वाटे मला ना
तुला साठवावे
मनाला तुझ्याच
कडे पाठवावे

हळूच काढतो मी
तुझा हाच फोटो
दिलाशी धरून
त्यास आधार देतो

अजून सांगतो
कानी यातून तुझिया
संजीवनी तूच
हृदयास माझ्या

ही ऐशी छबी
घुसली रुबाबी
प्रिया लाजवाब
नजर हजरजबाबी

दि. २१/०५/२०२०
सायं. ७.२४ वा.

२४

हा महाल पाहण्या

हा महाल पाहण्या दोघे आलो
परिचय आपलाही घेत गेलो
नव्या विवाहाने जुळलेल्या
रेशीमगाठी जाणत गेलो

असाच राजा असेल इथला
तुझ्यासारखीच त्याची राणी
हे आपुले बघ राज्य आता की
नवी रचू चल प्रेम कहाणी

ते दोघेही फिरले असतील
दालन दालन शृंगारातंच
हसले असतील, बसले असतील
राहिले असतील स्व-विश्वातंच

हा खांब असे बघ जणू सीमा ती
त्या काळाची ह्या काळाची
इकडून पाहून घेऊ भूतकाळ
तिकडून चाहूल वर्तमानाची

इकडे पाहता दिसशी मजला
ती राणी प्रणयिनी सुंदरी
अलंकार भूषणे मढलेली
उतरे अप्सरा अशी भूवरी

राजा असणार पुराच बुडला
तिज सौंदर्या सरितेत
इथला कानाकोपरा सांगेल
प्रेम तयांचे कानात

आता पाहतो तुला मी तिकडून
माझी रमणी तू कमनी
तुझ्या येण्याने रस बहराला
इच्छा पुरतील ज्या ज्या मनी

क्षण हे राजस लोभस होतील
भविष्य सुंदर घडवून जातील
आठवू आपण जेव्हा जेव्हा
इथल्या स्मृती या दाटून येतील

तुझ्या दिलाचा राजा झालो
तू प्रेमाचा अभिषेक केला
चिंब नाहलो त्या आनंदी
मधुचंद्र बघ गाली हसला

तू चांदणी की प्रकाशधारा
राजमहाल हा उजळून गेला
फिरता फिरता तुझ्यासवे हा
पुन्हा त्याकाळी रमून गेला

साद ऐकतो त्या प्रणयाची
नवे पान मी लिहून जाईन
तुला पाहुनी, तुला जाणुनी
मला तुझ्यातच जोडून देईन

दि. २२/०५/२०२०

सकाळी ६.३७ वा.

२५

गाली गुलाब हसला

गाली गुलाब हासला
रंग तोच पसरला
कळी कळी उमलता
आली पाकळी भराला

दिसे सारेच गुलाबी
गुलराणीची नशा ही
गंध गोड गुलकंदी
मुरताच ही पाकळी

तिचे उमलणे काही
बाई साधे सुधे नाही
फुलराणी आहे गोड
तिची मस्ती कुठं नाही

तिला धरताच हाती
भाव प्रीतीचे जन्मती
अशी सुंदर ही मूर्ती
मदनाची होय रती

कळी गुलाबी गुलाबी
प्रिया गाली पसरावी
फूल गुलाब मी व्हावे
गाणी गुलाबीच गावी

दि. २३/०५/२०२०
दुपारी ३.२३ वा.

सिखा न सकी..
जो उम्र भर
तमाम
किताबें मुझे..

करीब से कुछ
चेहरे पढ़े ,...
और न जाने कितने
सबक सीख लिए ...!!

Bb

manoj aryan photography

२६ ही तुझी मुद्रा

ही तुझी मुद्रा मी नित
आठवून बघतो गे प्रिये
तू शांत, केवढी बोलकी
शब्दांतुनी, शब्दांविणे

झुकली की दमली तुझी ती
सांग लोचनपाखरे
एक नजरी बोलणारी
दिव्य प्रेमळ अक्षरे

तू अशी प्रेमात बुडुनी
पाहशी अवनी जरा
गांगरून जाईल वेडी
प्रेमसरिते ही धरा

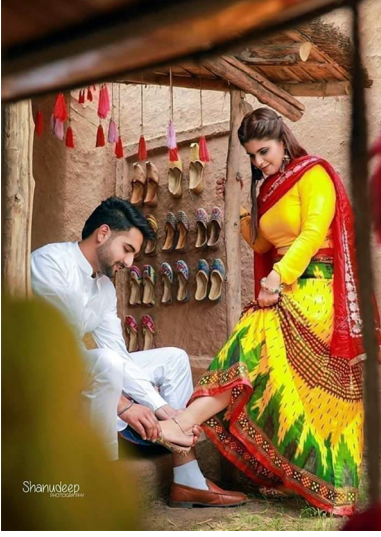
तू अशी जरी गप्प असशी
साद ऐकत राही मी
चेहरा हा बोलका तव
ग्रंथ सारे रचशी की

जवळुनी वाचून घेईन
रोमरोमीची कथा
सुख तुला देईन भरूनी
दे मला साऱ्या व्यथा

तू हसावी साथ द्यावी
जीवनाला वाहण्या
ओठी असू दे स्मित सदैव
मी सुखी गे राहण्या

केवढी तू गूढ आणिक
तेवढीच साधी सरळ
जाणणे सोपे तुला प्रेम
हृदयी असता हे निखळ

दि. २१/०५/२०२०
सकाळी ७.२१ वा.

२७

तुझ्या पदस्पर्शासाठी

तुझ्या पदस्पर्शासाठी
जोडे दुकान वाहीन
एकदाच येशील तू
आर्त वाट मी पाहीन
बालपणीची तू माझी
प्रीत मनात वाढली
तुला वाढताना देख
कळ जीवाने काढली
कुणी पाहुनिया तुला
मनी आस धरताती
इथं जीव तुटे माझा
तिळतीळ तुझ्यासाठी

तुला जपण्याच्या साठी
जोडे जीवाचे करीन
मऊ मऊ पावलांना
अंगावर मी वाहीन

पाय लक्ष्मीचे तुझे
लागो अंगास या माझ्या
मोजडीचे भाग्य फळो
एका स्पर्शाने या तुझ्या

तुझी घागरा ही चोळी
वर कशिदा ओढणी
बांगड्यांची किणकिण
पैंजणांची रुणझुण

तुझ्या पावलांचे ठसे
उमटतात हृदयी
त्यांचे माप मला सारे
पाठ झाले आजवरी

नाजूक पावलाचा
ठसा उमटो अंगणी
अशी माझी होत ये ना
ये ना राणी तू जीवनी

तुझ्या पाऊलांची मेंदी
रंगा आणीन सुरेख
किती प्रेम करतो गं
आज तरी तू पारख

दि. २४/०५/२०२०
दुपारी ४.०९ वा.

२८

पानाआडून पाहशी

पानाआडून पाहशी
मुख सुमन लपवी
मला निरखण्यासाठी
तुझी जुनीच अदा ही

नाही खुलून बोलली
तरी सदा तरसली
मला पाहण्याच्यासाठी
रीत मनाआड केली

धावताना एक तूच
विसरून की जायची
तुझा अंदाज मलाही
तुझी नुपूरे द्यायची

पाठी पाठी धावताना
दम त्यांना लागायचा
तरी शिरस्ता न त्यांनी
कधी तुझा मोडायचा

तुझं लपंतछपंत
असं मला न्याहाळणं
मला पाहून केसात
मोगन्याला तू माळणं

आता सोड वेडे छंद
प्रीत सांग तू बेबंद
वाहू दे ना ती मोकळी
प्रेमनदीला का बांध

मीही कुणाचाच नाही
नाही जन्मात होणार
तुझा होतो, आहे आणि
प्रिये तुझाच राहणार

दि. २४/०५/२०२०

दुपारी ४.२५ वा.

२९
तू मराठमोळी

तू मराठमोळी
नाजूक कवळी
मनानं ढवळी
नार शेंग चवळीची

कुड्या कानीच्या
कानी सांगती
गूज मुके ते
गुपित सौंदर्याचे

तुझ्या या नाजूक
गळ्यात बसली
ठसून ठुशी कशी
मधेच हसली

कंठमणी गोल
त्यात ओवला
तुझ्या गळ्याशी
घट्ट जाहला

श्वासा श्वासा
सवे ओळखी
तुझे मनंही
हा मणी पारखी

त्यासवे हृदयी
रुळतो आहे
राणीहार हा
झुलतो आले

मनातल्या त्या
राजासाठी
भावमण्यांची
हारातून दाटी

नथ नाकातील
चमकत जाते
शोभा मुखीची
दमकत जाते

तू केसांचा
पाडी अंबाडा
साधा सरळ गोल
मानेवर त्या

त्यावर गजरे
मोगरी खुलती
कळी कळी मग
उमलून जाती

गंधकळ्यांची
खबर पसरते
वाऱ्यावरती
वार्ता सरते

मग त्या भाळी
भाग्यकपाळी
चंद्रकोर ही
उजळून आली

तुझ्या शुभ्र
हास्याने सारे
सौंदर्याचे
चांदणतारे

दिवसाढवळ्या
पुनव हासते
साडी सुती तरी
तुजवर खुलते

तू अशीच साधी
सुंदर आणिक
माझ्या सुखाची
रत्ने माणिक

असाच मुखडा
चांदण तुकडा
मनात कायम
जडवावा

दि. २५/०५/२०२०
रात्री ९.४८ वा.

३०

अशी तुझी छबी प्रसन्न

अशी तुझी छबी
प्रसन्न हसरी
साडीतून सालसपण
निखरी

एकेरी तू
पदर सोडला
वारा झोंबून
वेडा झाला

नाजूक ऐशा
चार बांगड्या
भुरळ रूपाची या
मर्दा रांगड्या

कर डावा तो
तुझा गुंतला
पदरा सावरशी परी
तो तुझ्यात गुंतला

सहावार शाटिका
नेटकी
नेसण्यात खरी
असे नेट की

नुसते नसते
तिज गुंडाळणे
तिच्यातून मग
सुख धुंडाळणे

पाहणाऱ्याला
नेत्र सुख
नेसणारीही
सुखी आपसुक

झुमके सुंदर
लांबके कानी
केसांची त्यावर
मिजास देखणी

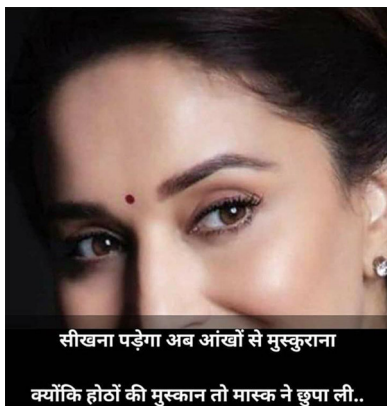
ते मोकळे
उडती भुरभुर
साडीसंगे जुळवती
मग सूर

एकंच झटका
मानेला फटका
केसांचा लटके
पडदा नेटका

त्यावर अशी
हसतेस जशी
जीवाला माझ्या
टांगणी कशी

तुला पाहता
पाहतंच जातो
दिवास्वप्नी मी
असा जागतो

दि. २८/०५/२०२०
दुपारी २.५७ वा.

३१

डोळ्यात हासणे हे

डोळ्यात हासणे हे
नेहमी तुझे पहावे
अधरे कुलूपबंद
मी नेत्रातची रहावे

इतकी सहज तू ना
देतेस रोखताना
ऐसे कटाक्ष वेडे
मज खुळावून जाती ना

मी मुखडा कसा न्याहाळू
डोळेच कातिलाना
सारेच भाव यांना
येतात सांगता ना

अडकून इथेच पडतो
मी खोल खोल जाताना
वाट मनात तुझिया नेते
मज अलगद सावरताना

हे नयन सुंदरी ऐसे की
गुहा कुठली अनभिज्ञ
मी विसरून जातो सगळं
तुज ठरवलेलं जे सांगणं

त्या डोहामध्ये गिरक्या
मन हेलकावते बघ ना
नको अडकू भव-न्यामध्ये
जरी बुद्धी सांगते मजला

मन कधीच ऐकत नाही
मती थकून जाते तेव्हा
मी विसरून सारे जगणे
डोळ्यावर मरतो जेव्हा

दृष्टी न साधीसुधी ही
द्वार स्वर्गाचे मज वाटे
सुख कधीही ना मिटणारे
अमृतरस त्यातून भेटे

क्षणभरासाठी लवताती
पाखरे पापण्यांची ही
मज अंतर तेव्हादेसुद्धा
आता मुळीच सोसत नाही

अधरातून हास ना राणी
डोळ्यांस किती दमवीणे
ही नजर द्वाड अवखळ
तिज माहीत मज जगवीणे

झालो मी झालो समरस
दो डोळ्यांच्या भाषेत
रोज वाचंत असतो यांना
माझे होतील या आशेत

दि. ३०/०५/२०२०

सकाळी ११.२३ वा.

३२

चेहरा तुझा ग वाचला

चेहरा तुझा गं वाचला
मी दिलखुलास जगतो आहे
किती पुस्तके वाचली पण
तुझ्या चेहऱ्यात शिकतो आहे

शिकणार मी किती असे
शिकून ग्रंथ सारे
चेहरे अजून जवळून मी
जाणत आहे प्यारे

यांना धडे म्हणावे की
जाळेच मोहाचे सुरेख
अडकून पडतो गुंततो
सुटका न त्याची देख

त्या प्रांजलाच्या हासऱ्या
स्मितात राहती कथा
मी माझेच मानले हासू
पोटात घेतल्या व्यथा

ते नेत्र अधोमुख पाहते
सांगून काय जाते
लज्जा की संकोचाची
रेखा गडद होते

ती नासिका सरळ
श्वासात नाम माझे
मी हृदयी नि शरीरी
राहीन प्रियतमे गे

ते मोकळे गं केश
त्या अवखळ बटाही वेड्या
रुळती कपोलप्रांती
स्पर्शास तव लगोड्या

त्या पापण्या बिचाऱ्या
लवती ना खूप वेळा
स्वप्नात गुंग तुजसी
त्या करती नाडथळा

खाली नजर नशिली
सारेच सांगते मला
मी न पाहताही वाचतो
डोळे, भाव अन् तुला

इतके जवळ आलो की
निःशब्द शब्द होती
हावभाव समंजसपणे
चेहऱ्यात बद्ध होती

शिकणे गं व्यर्थ आहे
जर भाव मी ना रेखिले
इतुका हुशार झालो की
चेहऱ्यात विश्व देखिले

दि. ०४/०६/२०२०
दुपारी ३.२१ वा.

३३

हात तुझा हा हाती माझ्या

हात तुझा हा हाती माझ्या
काय हवे मज अजून पुन्हा
तू मज संगिनी, तू मनमोहिनी
तूच वाढणारी तृष्णा

या हाताची साथ बलवती
कशास आता घाबरणे
जीव आला ना जिवात माझ्या
काहीच नको मज त्यावरणे

किती सांगती मृदुपणाने
सदैव राहीन सोबतीला
हात न केवळ तुझा लाडके
अंतरंग तव संगतीला

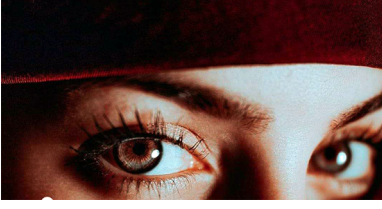
तुझा हा हातच केवळ माझा
आहे भक्कम आधार
खचलो कितीही हाच सांगतो
ऊठ पुन्हा तू वारंवार

जन्म मिळाला पुन्हा प्रेमाला
धनिक केवढा मी झालो
हा जर आहे हाती माझ्या
कशासंची मी ना भ्यालो

थोडे चालू असेच घेऊन
हात आपुले हातात
स्वर्ग ठेंगणा मला होतसे
वर्षा बरसते शेतात

हिरवे हिरवे कोंब फुटावे
या आशेच्या बीजाला
तुझ्यासवे मी जगत रहावे
साक्षी होऊन बहराला

दि. २५/०५/२०२०
दुपारी ३.०९ वा.

३४

बंदी मी या डोळ्यांचा

बंदी मी या डोळ्यांचा सखे
रोख नजर वा प्रेमभराने
पहा तूऽऽ मजला गडे
घालतो एकंच हे साकडे

मनास माझ्या भूक लागते
या डोळ्यांच्या दृष्टी प्राशना
नजर एकदा पडता तुझी ही
मन माझे आकाशी उडे
पहा तूऽऽ मजला गडे
घालतो एकंच हे साकडे

तृषार्त असतो सदैव यांच्या
एका नजरेसाठी मी तर
अमृत पाझरते नयनांचे
ओंजळीत देऽऽऽना थेंब थोडे
पहा तूऽऽ मजला गडे
घालतो एकंच हे साकडे

मज ना काही आठवते अन
सृष्टी माझी तव दृष्टी होते
उलगडते ना सहजासहजी
हे डोळ्यांचे गोऽऽऽड कोडे
पहा तूऽऽ मजला गडे
घालतो एकंच हे साकडे

कुणी सांगते जादू करिशी
क्षणात कुणा तू दास बनवीशी
मी तर आलो स्वयंप्रेरणे
जादूच अशी ही घडे
पहा तूऽऽ मजला गडे
घालतो एकंच हे साकडे

या डोळ्यांचे पंख मिळावे
मग मी स्वच्छंदाने विहरेन
प्रेमनभांगणी लहरेन ऐसा
अनंत व्योम मज पदे तोकडे
पहा तूऽऽ मजला गडे
घालतो एकंच हे साकडे

छंद जिवाला तुला पाहणे
तव दृष्टीने मला देखणे
जुगलबंदी ही रंगत जाईल
जीव तुझ्यावर प्रिये हा जडे
पहा तूऽऽ मजला गडे
घालतो एकंच हे साकडे

जगणे मरणे या नेत्रांशी
तीर्थ जाहले दो डोळे हे
शब्दावाचून वाचून घ्यावे
सखोल प्रेमाचे हे धडे
पहा तूऽऽ मजला गडे
घालतो एकंच हे साकडे

दि. ०३/०६/२०२०

सकाळी ११.०१ वा.

३५

कसले मादक हे बघणे

कसले मादक हे बघणे
हाय जीवघेणे जीवघेणे
जीवापाड मज पसंत तुझे
नजरेने मज पिऊन टाकणे

ही नजर म्हणावी
की तलवार दुधारी
दिल चिरचिर चिरते
हाय तुझी दृष्टी करारी

तू हक्क सांगतेस
रोखून पाहतेस
मजला दटावतेस
अनुराग दावतेस

डोळ्यातील भवरे
गरगर फिरणारे
मज कव्हात घेऊन
अडकून ठेवणारे

तो साथीचा
शृंगार तिखट पण
ती भाळावरची
टिकली की गोळी

ती ओठांवरची
लाली गडदाची
मज रागावते ना
रागी शब्दाची

ना शब्द बोलते
भाषा बंदीची
नजरेत कोंडते
आशा धुंदीची

ती बट रुळणारी
द्राड खळखळणारी
गुंततो तिथे ती
नागीण सळसळणारी

ते कसे माळले
गुलाब गडदची
लालीसंगे रंगून
कॉफी गेली

बोरमाळ गळ्यातील
दाणे टपोरे
मी मोजत सुटतो
तर हसती बोरे

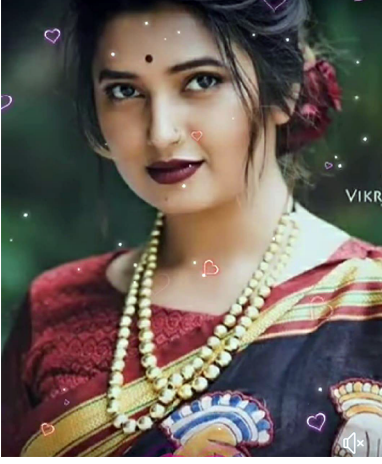
ती सुती काळीभोर
चंद्रकळा तर
खण शोभे चोळीचा
रंगे जुळतो खरा वर

नाकावरती राग असा हा
अनुरागाचा चिडका भाऊ
पाहून ऐशी करते मजला
सखी ही गिळू की आता खाऊ

सारे वागणे प्रिय मज असते
तुझ्याच नजरेत मन हे वसते
कसे सांगू मी प्रियतमे तुजला
स्वप्न संसारी इथेच दिसते

दि. ०५/०६/२०२०

सायं. ०६.०८ वा.

३६
कमनीय कामिनी

कमनीय कामिनी
चमचमती दामिनी
मन सावरणे कठीण
मज प्रिया मनभाविनी

ती सहज सजते
तरी अनुपम भासते
ती उभी राहते
मन थबकत राहते

ती कर्णफुले लोंबती
केश मुखाभवती रुळती
ती लाली अधरांवरची
मनस्वप्नेही भाळती

ती अशी नसते साडी
साडी असते साधीच
देहाने नेसली साडी की
साडीने देह आधीच

मिळत्या जुळत्या बांगड्या
खणखणीत वाजत जाती
दिमाखाने मिरवत जाते
कशिद्याची कंचुकी वरती

नुसते हे रूप आठवते
जणू चित्र मनातच बसते
कसे होईल ते होवो ना
अनुरागिनी मनात ठसते

ती नजर दिल चिरणारी
वर मधाळ अमृतवाणी
बहु पुण्याने मिळते ना
प्रिया असली गोजिरवाणी

दि. ३१/०५/२०२०
सकाळी ८.५४ वा.

३७

असा संगम हा जुन्या नव्याचा

असा संगम हा जुन्या नव्याचा
इरकल साडी खण त्यावरी
नखरा तुझा परी असा आधुनिक
नथ नि कंठी नव्या घडणीची

केसांच्या सळसळ लाटा त्या
वान्यावरती उसळून जाती
केश मोकळे स्वभाव जैसा
तुझा त्यापरी वागत राहती

असा मोजका तुझा मोहवी
शृंगार मजसी हा जरा वेगळा
ओठी लाली मोठी अंगठी
कुंकुम विरहित ठेवले भाळा

असे वाटते तू खुणावी
भाळावरती लावण्या टिळा
माझे नावची कोरून घेईन
लावीत तुज कुंकुमटिकलीला

असा पदर जरा करे धिटाई
सावरून तू घेतंच राही
तुझ्या अदांनी फिदा होत मी
मुखचंद्राला निरखत जाई

दो ओठांच्या मधून डोकवीत
शुभ्र कळ्या दातांच्या हसती
नजर खुणावी मजला वेडे
डोळे माझेही तुझ्यातंच रमती

अशी लाडकी प्रियतमा माझी
काहीही घालते सुंदर दिसते
जातिवंत सुंदरीच असता
अन्य कशाची गरजच नसते

दि. ०८/०६/२०२०

सायं. ६.११ वा.

३८

येऊ नको तू पाणवठ्यावर

अगं अशी येऊ नको तू
पाणवठ्यावर
चलबिचल होते
बघ लाटांवर

किती शांत ते
वाहत होते
तुला पाहता
बेचैनी येते

उगाच लाटा
खालून वरती
कासावीस होत
उसळून येती

ते मोकळे केश
एका बाजूला
बटाही उडती
आजूबाजूला

त्या खणखणत्या
तुझ्या बांगड्या
जलांतरी बघ
कळ आणती रांगड्या

ती चोळीची
नक्षी पानांची
गोरी पाठ ही
लाखमोलाची

घागर बुडवून
गाली हसतेस
बेचैनी इतरांची
पाहतेस

कुणी तळमळते
तुझ्याचसाठी
पाहून तुझिया
हसू ये ओठी

नको राणी तू
सोडू बघ असे
मदनबाण
जीवघेणे ऐसे

त्या घटात भर
मजला तू तर
आणि उचल मज
सहजी कटेवर

उसळून तुजला
नक्की भिजवीन
प्रेमजले अंकुर हा
रुजवीण

तू भिजलेली
मीही ओला
प्रीत ऋतू
वर्षा हा आला

दि. १६/०६/२०२०
रात्री १०.०० वा.

३९

तू सुंदर की साज तुझा हा

तू सुंदर की साज तुझा हा
शृंगाराचा बाज तुझा हा
सांग ना प्रिये, भाग्य यांचे की
तुझ्यामुळे ते उजळती अहा

त्यांच्यामुळे तू खुलते की
ते खुलती तव स्पर्शाने
दोघांचे लावण्य बहरते
परस्परान्च्या हर्षाने

रंग गुलाबी असा घागरा
चोळी त्यावर कशिद्याची
जरदोजीचे काम शोभते
नक्षी काठाला फुलवेलीची

विणकामाने जडसर झाला
पेलून नेणे कठीण तुला
दो हातांनी उचलून थोडा
तुंही सांगशी जडपणाला

असा घागरा तुज सौंदर्या
भरास आणतो खरेच ना
वरती ओढणी चांदणगोंदणी
पारदर्शी रूप बिंबे ना

त्यावर कंकण हात भरून तू
दोन्ही करांना शोभविले
गळ्यात कुंदनहार घातला
नक्षत्रांना गुंफीयले

कर्णभूषणे डुलती कानी
केशरचना सुंदर झाली
त्यात गुलाबी फुले माळूनी
अलगद वाकून ती बसली

असा मुखाचा तुझा चंद्रमा
शरदाचे जणू झाले चांदणे
हास्यामध्ये बुडलो राणी
छंद जिवाला तुला पाहणे

स्मितहास्याची चंद्रचकोरी
डोळ्यामधली लाज अधुरी
कुठे रमली बघ नजर रिकामी
तू कांता कमनीय माधुरी

दि. ०८/०६/२०२०

रात्री १०.०२ वा.

४०

नको रागावणे ते

नको रागावणे ते

रुसणे तुझे

छान नाकास व्यर्थ

लाल करणे तुझे

कशाला प्रिये सांग

गुस्सा इतका

अबोला तुझा

बोलका इतका

डोळ्यात भांडून
ओठात मौन
तू माझीच आहेस
राग साराच गौण

केसात लाटा
उसळून येती
मजला बुडविण्या
घेऊन जाती

हा ऐलतीर अन्
तो पैलतीर
होडी तू माझी
तू तारणहीर

उगा हनुवटीला
रागे हलविणे
गालांना स्फुरवत
नाका मुरडणे

डोळ्यात आग
भुवयीत राग
लटक्या रागात
ओसंडतो अनुराग

अनुनय करीन मी
असा प्रेमवीर
तुला मनविण्या
युक्त्या किती हाजीर

दि. ०८/०६/२०२०

रात्री १०.२३ वा.

४२

का ओढ असते अशी

का ओढ असते अशी
लावण्य मना खेचते
विलसते रूप देखणे
ही नजर लज्जा वेचते

हे डोळे अनुपम सुंदर
मृगनयनी कमलनयनी वा
रक्षण त्यांचे करण्याला
तू ओढली कज्जलरेखा

वर पापणीवरती शोभे
रेखीव रेष रेखलेली
हे डोळे म्हणू सागर
सुख घागर ती भरलेली

त्यावरती धनुषकमानी
शोभती या भृकुटी दोन्ही
दो नयनांच्या मधुनी ही
नासिका चाफेकळी की

त्यात सुंदर नथनी गोल
नाकाचा वाढतो डौल
तिज सांभाळते तू छान
केसात खोवुनी खडीदान

ते ओष्ठ तुझे की कलिका
की पाकळ्या मृदुल सुरेखा
अधरातून जीवही अर्धा
अडकून जातो हा माझा

ते दात शुभ्र डोकवती
हास्यात गुंग मज करती
ते दाणे डाळिंबाचे
ओठास रंग ही देती

ती हनुवटी बघ थोडी
येऊन मज बोले पुढती
तिज पकडून उचलावा मी
हा चंद्रमुखवटा वरती

ती भाळावरची बिंदी
लोलक तो हलतो वरती
जीव कुंदन होतो माझा
लल्लाटी तेजा भरती

ती नजर वाकते खाली
स्मितहास्य उमलते गाली
मी पुन्हा पडतो प्रेमात
मज तार तू प्रेमावरती

दि. १९/०६/२०२०
रात्री ०९.३५ वा.

४२

असा उभार बांधा

असा उभार बांधा
चोळी खणाची
इरकल लुगडं
नार गुणाची

दाडसर जोडवी
सोनार घडवी
देव कलाकार ह्या
रत्नाला जडवी

बाई गळ्यात गंठन
तुझ्या धन्याचं बंधन
कुंकू कोरलं कपाळी
डोरलं बांधलं गळ्याली

कानामंदी कुड्या ह्या
गुज धन्याशी करती
त्याच्या सपनाचे मोती
हितं येऊन सजती

घट्ट अंबाडा बांधा
तेल माखल्या केशी
पिवळी शेवंती वेणी
माळतो प्रेमानं धनी

तिन्ही सांजेला माझा
येतो साजन घरी
शेत पिकवतोया
सुख घरी नि दारी

त्याची वाट पाहते
अशी सजून म्या बी
घ्यावी राबती त्याची
मनी साठवून छबी

भिजं घामात दिसभर
त्याचा शिणवा घालवीन
माझ्या रूपाचा मारवा
त्याच्या रूपात कालवीन

दि. १९/०६/२०२०
रात्री १०.११ वा.

४३

तू सुंदरी मनभाविनी

तू सुंदरी मनभाविनी
रागिणी अनुरागिनी
कोण तू मज सांग ना
की कवीची कल्पना

तेज झळके चेहऱ्यावर
या जगाचे नाही हे
रूप हे अवचित असे की
पुण्य कुठले काही हे

हास्य हे मधुराचे सार
गोड हे अलवार वार
यावे मज वाटे समीप
प्रेम सांगावे अमीप

या बटा मज झुलविणाऱ्या
मीही झुलतो जाणुनी
मी तुझ्या स्वप्नात रंगे
तुजला आपुली मानुनी

अधिक ते मी काय बोलू
मूक माझ्या भावना
तू मला स्वीकार सखये
मागणे मग काही ना

दि. २२/०६/२०२०

सायं. ०७.४१ वा.

४४

का अशी उदास राणी

का अशी तू उदास राणी
वाट माझी पाहशी
दूर मी येथे अडकलो
समजुनी तू घे जराशी

तो तुझा शृंगार सारा
बघ असा दिसतो फिका
हास थोडीच गाली
मी इथे राहीन सुखा

तन्वी तू नाजूक ललना
प्रेम इतुके करशी की
राहशी कितीदा उपाशी
तू नको वागू अशी

वाटते मज यावे येथून
उडुनिया तुजजवळी की
मन तिथे तुजपाशी राहे
देह केवळ सोबती

तू अशी नाराज ना हो
येतो मी पटकन झणी
फुलता चेहरा पाहण्याला
उत्सुक मी आहे गं राणी

दि. २०/०६/२०२०
सायं. ०६.४७ वा.

४५
धवल साडी

तू अशी ही धवल साडी
नेसुनी उभी मजपुढे
कंचुकी ती लालवर्णी
शोभते किती तुज गडे

कंठीमध्ये लोंबणारे
मोती सुंदर नाचती
बोलताना शब्द मधुर
ते तुझे की वेचती

कानी शोभून दिसती तुझिया
कर्णलोलक साजेसे
तव मुखाच्या संगतीने
तेही वागती आपुलेसे

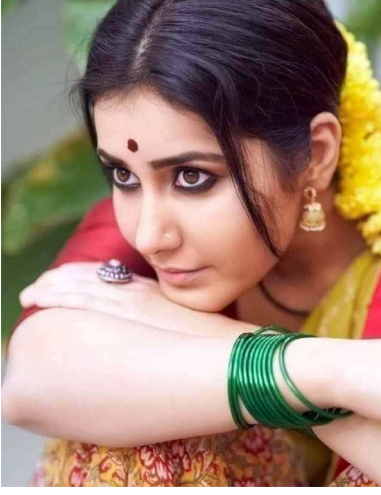
भांग मधोमध पाडुनी तू
केस किंचित बांधले
पृष्ठी रुळत्या केशसरिते
गजच्याने तू गंधिले

हाती कंकण किणकिणे हे
तुज मनीचे सांगते
भाव सारे जाणुनी ही
ते अबोल की राहते

तू अशी बघतेस जेव्हा
चुकतो ठोका काळजाचा
अन वरी हसतेस पाहून
तुजवरी लळा या जिवाचा

साधी सोज्वळ संगिनी ही
संजीवनी मज जीवनी
मोहवत्या क्षणक्षणक्षणांनी
बरसते अनुरागिणी

दि. २७/०६/२०२०
सकाळी ०९.३५ वा.

४६

भरून आलेल्या आभाळासारखी

भरून आलेल्या आभाळासारखी
तू ये ना एकदा सखी
मी चातक वेडा होईन
अधाशासारखा तुला पिऊन घेईन

तू बरस सरीवर सरी
साचवून ठेवलेलं प्रेम जे उरी
मी चिंब होईन त्यात इतुका
तूही भिजवून बावरी

कशाला मनात साठवायचं
प्रीतीच्या पावसात भेटायचं
तो ओलावा पार मनात झिरपत
जाईल

आठवेल तेव्हा तेव्हा आपल्यालाच
झिंगेत घेऊन जाईल

मला आवडेल तुझं
वेळी अवेळी येणं
काळी अवकाळी बरसणं
संपवून टाकत माझं तरसणं

कधी तू वळवाची सर हो
कधी पहिल्या पावसाची आस हो
कधी वर्षेची दूत हो
कधी अंदाज चुकवत येती हो

भरून येतं जेव्हा माझं मन
तू वसुंधरा गंधित हो
मी बरसेन कदाचित तुफान होत
तू हळुवार स्पंदित हो

मग पुन्हा तू भरून मन
बरसण्यास आतुर हो
मी ओलाचिंब होईन
भले जग सारं फितूर हो

असे कितीतरी पावसाळे
ऋतुविनाच पाहू दे
मला थेंब होऊन तुझ्या कुशीत
कायमच राहू दे

दि. ०३/०७/२०२०

सकाळी ०८.५३ वा.

४७

प्रसन्न आभा

मज खुणावते ही प्रसन्न आभा
सुंदर रूपा भेटवते
स्वर्ग काय तो दुजा सांग ना
मज कुणी अप्सरा आठवते

डोळ्यांमधुनी वाहती अवखळ
निर्झर प्रेमळ सरिता या
अन भुवयांच्या वक्र टेकड्या
शोभित त्यांना करण्याला

सरळ सुंदर अशी नासिका
गंध अलौकिक प्राशतसे
अन गजऱ्यांचा सुवास मजला
तुजजवळी हा खेचतसे

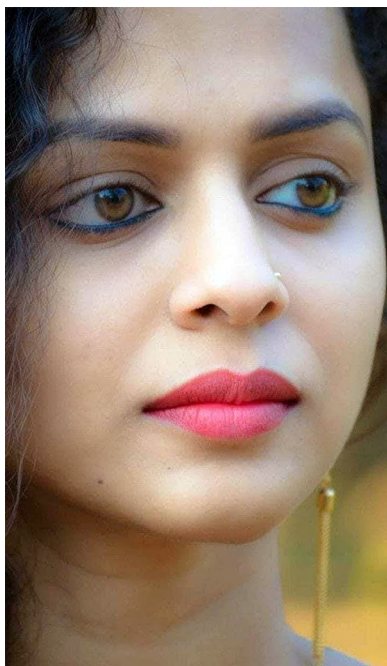
दंतमुकुल की दाणे दाडीम
ओठांवरती अमृत हे
रंग गुलाबी गुलाब देतो
जिवनी जीवन होत असे

गालांवरती हास्यसरोवर
कुमुदिनी खुलली खळी रुळे
हनुवटीच्या खुणा रेखती
शृंगाराचे मर्म कळे

अशी सुंदरी येता जीवनी
काय अजून मी मागावे
हृदयांतरीच्या प्रेमसागरे
तिला नित्य मी भिजवावे

दि. १२/०७/२०२०

सायं. ०७.२७ वा.

तो गोडवा सुखावे
रूपास गंध येतो
सुचते तुझ्याविना ना
मम श्वासही धुंद होतो

४८
निरखून पाहणे तुज

निरखून पाहणे तुज
ऐसी सजा ही झाली
डोळ्यात चित्र होऊन
तू राहण्यास आली

दिसते मला न काही
तू आणि तूच केवळ
मिटताही लोचने तू
स्वप्नीही रूप सोज्वळ

डोळ्यात पाहशील का
माझ्या स्वतःस सख्ये
क्षणभर नजर टाकून
दे सागरा उधाणे

राहीन याच नेत्री
जगणे गहाण टाकून
तू पाहुणी तरी हो
ये एकदाच फिरकून

दि. ०२/०९/२०२०
सायं. ०५.५५ वा.

४९
येतेस सांग केव्हा

येतेस सांग केव्हा
भेटावयास मजला
मी थांबविले तर हा
गगनी शशीही थिजला
एवढेच मी वदलो
जणू रोहिणीच ती दिसते
माझी प्रिया बहुतसी
तेजचांदणीपरी हसते

पटकन बघून मजला
म्हणे बोलवून घे तिजला
पाहीन ती सखी तव
प्रियरोहिणीही संगतीला

अंतराळी आमुची ही
जोडी खुलून येते
पाहू दे आज मजला
वसुंधरा का भुलते

भेटून जा प्रिये तू
मनी चांदवा खोळंबे
आकाशी एक वेडा
एक चंद्र येथे विलंबे

दि. १९/०९/२०२०
रात्री १०.३८ वाजता

५०

मिलताच वेळ थोडा

मिलताच वेळ थोडा
येईन तुझिया घरी मी
करतेस म्हणे चहा तू
गल्लीत गंध जाई

कोणास ठाऊक काय
टाकून त्यात देशी
पत्ती नि साखरेसह
थोडे मना मिसळशी

प्रेमास ओतप्रोत
टाकून त्यात नीट
ढवळून देशी चव ही
अमृततुल्य अवीट

क्षण गाळतेस कटू तू
वरती तरंगती ते
गाळून देशी पेया
क्षण रंगती असे ते

चहा पीत होई मीही
चाहता तुझा नव्याने
ये ना कधी चहा तू
स्पर्शीत त्याधराने

दि. २६/०९/२०२०

रात्री ०८.४३ वा.

५१
ती म्हणाली...

ती म्हणाली जाऊ दे मज
रीती साऱ्या पाळण्या
पाळली मी प्रीत वेडी
वचन माझे जागण्या

प्रेमनिष्ठा हीच माझी
ती म्हणे ते ऐकणे
जीवही घेऊन हाती
मृत्यूलाही भिवविणे

ओघळत आसू तिथेचे
एकची मज मागती
नाही इच्छा तरीही जाणे
प्रेम हृदया कोंदणी

जन्मदाते ज्यास देती
मजसी तिकडे नांदणे
पण तुला सांगून जाते
तूच मनी मज चांदणे

ती म्हणाली तूच माझा
मन तुझ्याजवळी वसे
देह झाला जरी कुणाचा
मी तुझी आतून असे

प्रीत ना कळते कुणाला
देह केवळ वरवरी
आत्मरूपी रंग भरता
प्रेम चढते अंतरी

मी असे तिज मुक्त केले
बंदी होऊन वचनी ज्या
प्रेम सोबत आजही मज
लाघवी वेळाही त्या

मिटता डोळे ती दिसे मज
कुशीत शिरते लाडकी
लाजणे ते, चोरणे तन
नजर झुकते सारखी

त्या तिच्या शब्दात गुंतून
जन्म वाहीन मी किती
ती म्हणाली वाट पहा मज
थांबलो, थांबेन मी

दि. २३/०९/२०२०
दुपारी ०४.३३ वा.

५२

प्रतिक्षेत थकल्या नयनी

प्रतिक्षेत थकल्या नयनी
स्वप्न काही नवे भरू दे
काव्य माझे वाचणारी
एक भेटही रम्य घडू दे

का तुला माहीत नाही
मीच आहे तो कवी
ज्याच्या ओळी अन् कविता
नांदती तव अंतरी

कागदाला मस्तकावर
घेऊनी मोदात तू
आणि माझ्या काही गझला
गुणगुणत नादात तू

काव्य या मनी जन्मते
परी तूच त्याची मोहिनी
एकदा मज भेट वेडे
मरतो मी निजभाविनी

काव्य राही हृदयी तुझिया
मीच तो काव्यापरी
एकदा प्रत्यक्ष भेटून
प्रीतवर्षा मजवरी
करी प्रीतवर्षा मजवरी

दि. ३० ९/२०२०
सकाळी १०.३० वा.

५३
सौंदर्य पदकमली

सौंदर्य दडले खरे पदकमली की
पैंजणांची माधुरी
कोणते लावण्य सरस हे
प्रश्न मनी वरचेवरी

एक ही छबी बोलते, पदी चालते
नवयौवना नित सुंदरी
पदी वाहिले हृदयास मी
रुणझुण नादमय घुंगरी

आकार आकर्षक पाऊले
चालती जणु भूवरी
आली उतरूनी या इथे
कोणी अप्सरा दिव्य ती

पायांना अर्धा चंद्र चुंबितो
वक्रांकित ही कमान
अंगुली नाजूक जणू कळ्या की
सोनचाफी उपमान

नखे रेखिली सुंदर साजुक
रंगप्रभा लालेलाल
जोडवी सजली फुलांसारखी
फुलावर फुलही कमाल

पैंजण वेडे गोल गिरकी घे
फिरते चरणांशी
प्रेम तयाचे तिजला कळण्या
जन्म पदांवरती

चालशी चंचल पदविभ्रमही
थबकून कधी पाही
जन्म सोपवीन पदांवरी या
लक्ष्मीपद हृदयी

दि. ०६/१०/२०२०
रात्री ११.१३ वा.

५४

सांडले हास्यात मोती

सांडले हास्यात मोती
मोतीयाचे चांदणे
रंगकांती रोहिणीसम
चंद्राला ते भुलविणे

दोन डोळे बोलती गे
तू जरी ना बोलणे
काय हे शर कामदेवे
एकवेळी मारणे

नेम त्याचा ना चुके
वय आमुचे जरी वाढले
वाढल्या ना प्रीतगोष्टी
चित्र मनी तव काढले

ही छबी मनमोकळी
जणू गंध वाहे मोगरा
कृष्ण झालो लाभली ना
राम श्रीयुत जाहला

पाहतो नुसते तिला नित
चित्र कोरून ठेवीले
माधुरीसम गोड हास्य
सांगा कोठे पाहिले

हास्य हे राहो चिरंतन
सुखफुलां ओघळणे
क्षण क्षणी पाहून तुजला
चांदण्या ओशाळणे

दि. ०५/१०/२०२०

रात्री ११.२४ वा.

५५

लिहिशील नाव माझे

लिहिशील नाव माझे
वाळूत रेशमाच्या
हातात लेखणी ही
शाईने तू दिलाच्या

गर्जून जोरजोरे
सांगेन सागराला
तू प्रेयसी ही माझी
हेवा असेल त्याला

लाटांवरी तू ऐक
तुझेच नाव डोले
तूचि अथांग सागर
प्रीतीची नाव चाले

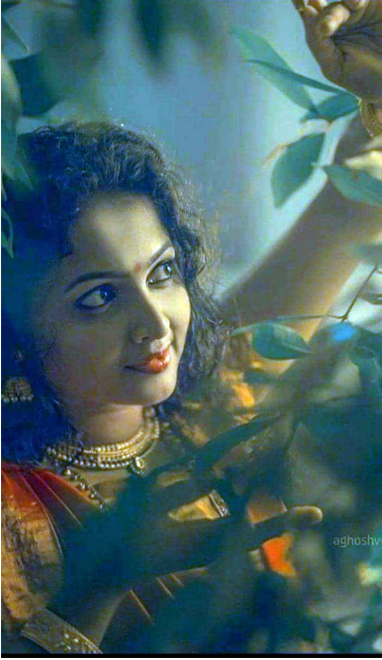
असशी किनारा माझा
वाहून जाऊ कोठे
भेटेन गे तुलाच
तू भाग्य माझे मोठे

रत्नांची खनी सागर
तू माझे रत्न आहे
लाजून हसशी जेव्हा
रेखून नाव माझे

मिटले तरी मिटू दे
माहीत हे मलाही
हृदय किनारी तुझिया
दृढ नाव माझेच राही

ऐसे गढून जाणे
माझ्याच विचारात
तुजसी निवांत पाहणे
जणु चांद अंबरात

दि. ०७/१०/२०२०
रात्री ९.१० वा.

५६
प्रेम सुंदरसा गुन्हा

प्रेम सुंदरसा गुन्हा
प्रत्येकजण करतो पुन्हा
एक त्याची ही खुबी की
वाट पाहतो जो खरा

प्रेम गहिरे आऽऽणि खरे
असले जर अंतरी
वाट पाही प्रेमवीर तो
जीवनाच्या आखरी

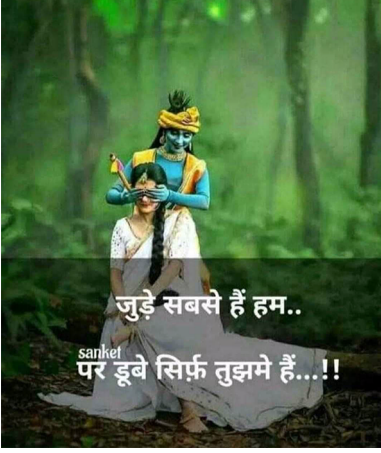
त्यास मिळते प्रेम त्याचे
सांगणे हे कठीण आहे
तरीही डोळे त्याच वाटे
पाहताती नित्य वेडे

प्रेम पावन अंतरीचे
समजले जर जोडीदारा
जीवनी नसले तरी जपता मनी
मग काय हवे त्या प्रियकराला

भपके प्रेम जे अंतरातून
कधी न उमटे स्वार्थ तो
जो मनापासून करतो
प्रेम प्रांजळ सार्थ तो

दि. २५/११/२०२०

५.३१ वा.

५७

मी न राहिलो माझा वेडे

सगळ्यांशी जुडलो आहे जरी मी
तरी बुडलो केवळ तुझ्यामध्ये
मी न राहिलो माझा वेडे
सामावलो मी तुझ्यामध्ये

तुझे हासणे, तुझे बोलणे
अवखळ सारे तुझे वागणे
प्रेमामध्ये सरितेसम तव
झोकून देऊन असे वाहणे

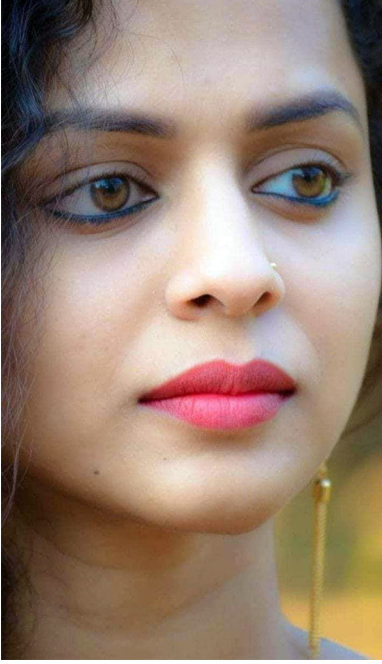
तुझेच सारे शब्द बोलती
भवताली या आसमंती मज
गीत तुझेच हे ऐकू येते
क्षणोक्षणी आतून कुठून मज

नयनांमध्ये कोंडून घेतो
आनंदाने तुझ्या रोज मी
जगतासंगे भांडून घेतो
स्वानंदाने तुझ्यासाठी मी

अशी वेगळी वीण नात्याची
आयुष्याने विणली आहे
राधा कोठे कोठे बाहेर
कृष्णामध्ये भिणली आहे

दि. २४/११/२०२०

०८.५३ वा.

आहेस रोमारोमी
मी बोलतो न काही
घे स्पंदने टिपून
तुझेच नाव त्याही

असतो अबोल जरी मी
हे नयन बोलती बघ ना
तू झलकते त्यात नेहमी
ना बिंब दूजे पहा ना

५८
जे जाणवेल तुजला

जे जाणवेल तुजला
आत्मिक प्रेम माझे
बस तेवढेच पळपळ
समजून घे ना वेडे

ऐकून घेशी थोडे
म्हणणे मनातले जे
होशील माझी तूच
आवाज ऐक त्याचे

क्षणक्षणात श्वासासंगे
तुज आत मी घेत राही
आता न राहिलो माझा
हे तनमन तूच तू पाही

आवाज मनाचा ऐकून
थबकशील जेव्हा थोडी
होशील आपोआप माझी
तेव्हा या जगण्या गोडी

दि. ०४/१२/२०२०
सकाळी ११.११ वा.

५९

ओल्या धुतल्या केसांना

ओल्या धुतल्या केसांना तू
अशी बांधुनी येशी
तयार होऊन साडीमध्ये
हास्य अधरी फुलविशी

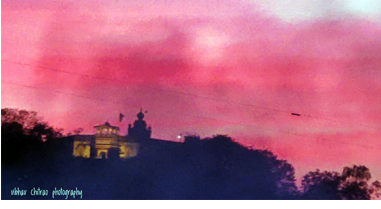
साधेसुधे ते तुझे राहणे
डोळ्यातून प्रीती
हाती घेऊन गुलाब दोन तू
लाल नि पिवळ्याशी

जणू विचारिशी मैत्र हवे की
प्रीत सांग रे तुला
मजला काय गं तू देशील ते
प्रेम मैत्रीतून मैत्र प्रेमाला

मजला वेड हे तुझेच केवळ
तू जे आणीशी भाग्याचे फळ
तू जे करिशी सारे प्रिय मज
तुझ्याच हाती जन्म सुफळ बघ

क्षणात ओल्या केसांमधुनी
मला वाटते मी चिंब होऊनी
तुलाच बिलगून रहावे कायम
असा श्वासही परिमळ होऊनी

दि. १२/२२/२०२०
दुपारी ०१.०७ वा.

मनी असती जे रंग
आत खोल दडलेले
दडूनिया प्रेम सारे
सारे आत वाढलेले

६०

आज सांज म्हणे वेडी

आज सांज म्हणे वेडी
गोड थंडीत बुडाली
थंडी गुलाबी की बंडी
तिने अंगी पांघरली

बंडखोर थोडी थोडी
अवखळ वेडी लाडी
वेड तिज ऐसे लागे
लागे ऋतूची या गोडी

गोडीगुलाबीने ऐशी
गुलाबात हास
हसली की राधा
श्याम गुलाबीच रास

रास रंगांची उधळे
संध्याराणी गगनात
गगन मगन त्यात होई
रंग त्याच्याही मनात

रंग पसरला आता
मला सांगणे की सोपे
प्रियेदारी निशिंगंध
मन गुलाबाच्या संगे

रात्र तरुणी सुंदरी
जरा सजुनिया आली
वाट पाहण्या आधीच
माझी वाट गंधाळली

रंग असेच राहू दे
थोडे वेडे ते अल्लड
आज स्वर्गीचा वसंत
इथे मला ना उसंत

मन चिंब गुलाबाने
आत रुधिर गुलाबी
प्रिया गुलाबी नि तिची
रिझवणंही गुलाबी

दि. ०४/१२/२०२०

रात्री ०९.०१ वा.

६१

हृदय फुलांचे अंथरीन मी

हृदय फुलांचे अंथरीन मी
ये तू अलगद त्यावर चालत
नाजूक माझे मन प्रिये की
नाजूक पदचिन्हे तव बोलत
आणीन बहरून वसंत समया
झाडे फुलतील फुले पांघरून
तुझ्यासाठीचे भाव उमलतील
अगणित सुमने माझी डवरून
मी चैतन्ये लेऊन हिरवा
सदैव राहीन तुझ्याचसाठी
तूच प्रेरणा तूच चेतना
जगणे माझे तुझ्याचसाठी

तू लावण्या सुकुमारी गं
देहाहूनही मन कोवळे
पाहताच मनपुष्प पाकळ्या
माझ्या अंथरताच सोहळे

एकांतातील सुंदरतेच्या
अशा पाकळ्या वाट उमलते
तुला मला अन् निसर्गास या
गूज मनातील आपुल्या कळते

थोडे विसावू मीलन होता
खुणा फुलांच्या हृदयमंदिरी
झाडे मजला सांगत होती
नाजूक तुझी ही प्रियामंजिरी

खूप जपावे तू तिज चित्ता
कोमेजून ना जावे कधीही
अशा नाजूका ललनेसाठी
स्वर्ग पदतळी आणावा की

तनमन सुंदर भावविभोरा
प्रीतवर्षावे पुलकित सारा
मनमयूराने हर्षभराने
नृत्यासमयी फुले पिसारा

घेऊन हाती हात प्रियेचा
चालून जावी वाटपाकळी
त्या मलमल स्पर्शाने जागी
फुलून येईल रेश्मा कळी

दि. ०२/०१/२०२१

सकाळी ०७.४३ वा.

६२

गुलबक्षी रंग हा हसतो

गुलबक्षी फुलांची नक्षी
अधरांवर उतरे रंग
कोमलता लेऊन तन्वी
शिरशिरून अंगोपांग
एक रंग गाली कपाली
एक नयनांतून झळकावा
एक नजरेतून झुकताना
लाजमी मनी उमटावा
हा रंग खुणावी मजला
की प्रणयसुखाची नांदी
नाते बहरून हे जाता
दोघांना रेशीम बांधी
ही फुले गडद रंगांची
कोवळ्या मृदुल अंगांची
सय आणून देती सखीची
प्रीतीच्या त्या धुंदीची

हा स्पर्श फुलांचा होता
करस्पर्श जाणवे तोच
थरथरत्या हातांमध्ये
प्रेमाची असते पोच

ती नेत्र उघडते ऐसे
हळुवार दार उघडावे
प्रेमाच्या प्रासादाचे
मी मजले चढून जावे

ती आत सजलेली राणी
गुलबक्षी शालू रेशमी
त्यावरती मज प्रेमाची
नक्षीही कोरून झाली
तो रंग मीच झालो ना
ती रंगांवरती स्वार
जगण्याच्या रंगीत चाली
ती नाजुक चाले नार

ही फुले गुलाबी गर्द
झिंगुनी डोलती पवनी
मी भरलेले आभाळ
ती आसुसलेली धरणी

हा रंग नभाला भिडतो
कुशीमध्ये धरेच्या रुजतो
तिज डोळ्यांमध्ये दिसतो
आम्हा दोघांमध्ये असतो

दि. ०४/०१/२०२१
दुपारी १२.११ वा.

६३
गावरानी गुलाब

गावरानी गुलाब होते
अंगणातून डोलणारे
गंधवेड्या जाणत्याला
मूकस्पर्शे बोलणारे

रोज ते फुलुनी यायचे
वाड्यामध्ये गावच्या
एक मुलगी थबकली अन्
फूल भुलले रसिक त्या

हुंगुनी परिमळ ती थांबे
क्षण कधी क्षण दोन ती
आजही समरते मला
फूल जपणारी अशी

अंगणातील तो गुलाब
आजही पाहे की वाट
येईल कधी ती जवळी जी
पाहून जपतसे गंध थाट

नाही फुलला तो तसा
तीही ना आली अंगणी
ते तिचे असे थांबणे
त्या फुलांच्या कोंदणी

ये पुन्हा ये ना अशी
थांब त्या वेड्यासवे
ते फुलून येतील पुन्हा
आतुनी माझ्यासवे

तू गुलाबी गंधवेडी
भावना अलवार त्या
तू कुठे तो गुलाब कोठे
भावना हळुवार त्या

दि. ०५/०१/२०२१

रात्री ११.३२ वा.

६४

वेळीच व्यक्त व्हावे

प्रेम माझे तुझ्यावर
सांगण्या का डरावे
आहे आहे गं प्रीत
वेळीच व्यक्त व्हावे

नुसते मनात मांडे
ते कल्पनेचे नसावे
शब्दात सांगण्याचे
हे धैर्यही असावे

का वाटते उगा भय
म्हटले तर नाही म्हणू दे
देईल कुणी नकार
ते भाव तिचे असू दे

मी प्रेम करतो म्हणजे
असणार तिचेही प्रेम
ही भावना चुकीची
जुळतात काही नेम

न सांगताच फुलल्या
गेल्या सुकून वेड्या
या भावना मनीच्या
मजसी का छळती थोड्या

कोणास ठाऊक की
ते प्रेम असेल तेथे
तीही मनात ठेवून
जाईल अन्य कोठे

सांगून टाकणे हे
व्हावे खुशाल मुक्त
आली प्रतिक्रिया तर
व्हावे तिचाच भक्त

नाही म्हणाली जर ती
सोडून द्यावे अलगद
ना राग रुसवा वा
वैरास नाही दाद

कोणीतरी परंतु
असते मनात राहत
ना भेटले तरीही
आतून सारे पाहत

त्या आतल्या प्रियेला
अथवा या सामोरीच्या
सांगून द्यावे सारे
प्रांजळ मनीच्या भावा

दि. ०८/०२/२१
सकाळी १०.२३ वा.

६५

राहीन तुझा केवळ

येशील का प्रिये तू
स्वप्नात भेटण्याला
आहे सुदूर मी गं
आतुर भेटण्याला

कायिक भेटणे ना
होईल शक्य माहीत
ते आत्ममीलनही
होईल शक्य माहीत

येशील तू तशीच
अगदी तशीच राणी
साडीत गोड रुपडे
तेव्हा तशीच राणी

तू सत्त्व पाळणारी
पाईक संस्कृतीची
आराधना तुझी ही
परमेश आकृतीची

मी भाळलो तुझ्यावर
की या तुझ्या गुणांवर
मी बुडलो खोल खोल
तरलो तुझ्या गुणांवर

ते हास्य विलसणारे
दुखास लपविता तू
मी हा कितीदा वितळे
दुःखास भोगिता तू

आता तुला सुखी मी
राणी सदैव करणे
डोळ्यातल्या सुखांना
स्वप्नातंही मी जपणे

तुजवीण जात नाही
हा काळ थबकतो ना
भेटेन रोज तुजला
स्वप्नात सांगतो ना

ती भेट नित्य नूतन
देहांनी भेटणेही
मन आत्मरूप भेटे
हे प्रेम वाटणेही

काही न उमजे मजला
तू प्रीत केली कैसी
समजाविलास अर्थ
तू प्रीत दिली ऐसी

आता मी माझा नाही
झालो तुझाच केवळ
ही ओढ वेगळी गं
राहीन तुझा केवळ

दि. ०८/०२/२१
रात्री ११.५८ वा.

६६
पाहून मोगरीच्या

पाहून मोगरीच्या
हसऱ्या अशा फुलांस
का आठवे मला तो
आपुला असा प्रवास

ती भेट पहिलीवहिली
मी आणल्या कळ्या ज्या
ना कळते आजंही मज
तुज पाहता त्या फुलल्या

मग भेटलो कधीही
या मोगरीच्या साक्षी
प्रीतीत भरली नेहमी
आपुल्याच गंध नक्षी

ते वाट पाहणेही
असते न जीवघेणे
केलीच नित्य सोबत
गजऱ्यात मोगरीने

भेटींचा गंध चढला
नात्यात भाव भरला
आलो जवळ इतुके
जीवन संग ठरला

ती वेळ विवाहाची
केसात मोगरी ही
गेली फुलांसवे मग
लाजून नवरी ही

ती रात्र मीलनाची
शय्या भरून गेली
सुख चांदणे सुरम्य
मोगरीच ठरून गेली

ते क्षण असे सुगंधित
दरवळती आजही बघ
आयुष्य गंधभरले
ऋण केवढे तिचे बघ

जातोच आजही हा
रुसवा तुझा तिच्याने
सोपे करून जाते
जगणे ती उमलण्याने

सहजीवनी सदैव
होती नि राहील ती
सुरभीत मन जीवन
नेहमीच पाहील ती

दि. ०१/०३/२१
दुपारी १२.३७ वा.

रिहा हो गई वो बा-इज़ात,
क्रल के इल्जाम से...

निगाहों को अदालत ने
हथियार ही ना माना..!

६७

नजरेने मारणारी
नजरेने तारणारी

सुटली सही सलामत
अपराध खून होता
नजरेच्या तलवारींना
शस्त्रात भाव नव्हता

कसल्या त्या धारधार
पाहताच केले वार
झालो असा घायाळ
सावरणे दुषवार

त्या गोळ्या बुबुळांच्या
नजरेच्या बंदुका ज्या
विश्रांती नाही घावा
झेलुनी पाहणे त्या

ती मारते पुन्हा मज
टाकून ते कटाक्ष
मीही तयार बंदा
झेलून वार अक्ष

नुसत्याच पाहिल्या जर
नजरा तरी त्या कार
ती लावते पुन्हा ही
काजळ काळी धार

त्यावर पुन्हा ह्या सुंदर
घनदाट पापण्याही
मिटल्या तरी मरावे
उघडून कल्ल होई

वरती भृकुटी धनुषे
ताणून वाकलेले
बाणांची नाही गणती
छातीत घुसलेले

काही न बोलताच
अंदाज नाही देत
मदनाची सोडते ती
शस्त्रे ही एकसाथ

डोळ्यात खोलवर
अडकून बुडतो मीही
तरण्यास हालचाल
खोलखोल रुजतो मी

नजरेची पाखरे ही
मी जायबंदी होतो
चित्रात रेखण्याला
नेहमीच छंदी होतो

शिक्षा जी देते मजला
भेटूही देत नाही
दाखल केले प्रकरण
न्यायालयात मीही

मनाच्या अदालती
सुनवाई सुरू झाली
ऐकून पक्ष माझा
ती डोळे मिटून गेली

मन न्यायाधीश होते
तेही क्षणात जखमी
नजरेस शस्त्र म्हणणे
केला गुन्हा हा कोणी

निर्दोष मुक्त झाली
डोळ्यात हासली अन्
हरूनी पुन्हा मी जिंके
देऊनिया तिला मन

दि. १४/०३/२१
दुपारी ०४.४३ वा.

६८

या फुलांना सांग ना तू

या फुलांना सांग ना तू
सारखे हासू नका
मन वळवून ते तुझ्यासम
लाजेने वाकू नका

एकतर तो स्पर्श तलमी
मऊमऊ तुझाच ना
तू चिडलेला रंग गाली
पाकळीवर तोच ना

मी तुझा अनुनय करण्या
आलो जवळी की जशी
दृष्टीला मुरडून तेव्हा
दूर तू हलकेच होशी

ही फुलेही अगदी तैसे
भुंग्याला छळतात की
तो करी गुंजन परी
वाच्यासवे वळतात की

हाती धरता वाटते मज
हा तुझा मुखडा जणू
तेज ओसंडून वाहे
आणि पुलकित ती तनु

पापण्याही नयन दोन्ही
अधर वाटती पाकळ्या
ते तुझे करतल मृदुल अन
भाव कलिका भासल्या

सांग ना वेड्या फुलांना
का असे डुलता तुम्ही
अगदी माझ्या प्रियतमेच्या
सारखे खुलता तुम्ही

पाहता यांना सदैव
आठवांची दाटुली
जीव कासावीस माझा
होत नाही भेटुली

असू दे पण राहू दे राणी
यांनी सोबती राहणे
तू जरी ना भेटू शकली
तुज फुलातच पाहणे

दि. ०६/०२/२१
सकाळी ११.०० वा.

६९

गजरा बहु प्रीतीचा

इतुके सुंदर गजरे पाहून
सखी तू आठवते
उगा मनाला माझ्या तू तर
तुझ्याकडे पाठवते

असतो घाईमध्ये येण्या
घराकडे वळलेलो
गंध येता हा मंद फुलांचा
उगाच मी अडखळलो

मग आठवतो तुझा चेहरा
वाट माझा पाहताना
आणून गजरा माळीन अलगद
वळवून हाती घेताना

शिणवा थकवा अस्सा जाईल
क्षणात तो विरघळून
माझाही तो दमला शिणला
रुतबा उत्साहून

कधी आणतो गंध मोगरी
कधी कुंद चांदण्या
कधी जाईच्या कधी जुईच्या
अबोलीच्या गोंदण्या

कधी उमलल्या अर्ध्यामुर्ध्या
कधी कळ्या मिटलेल्या
कधी लखख त्या हसुनी खिदळुनी
फुलूनिया आलेल्या

कधी हा मरवा मधेच विणला
गंध माद चढलेला
मादक तुझिया मोहक ऐशा
अदांवरी भुललेला

असा दरवळो दोघांमध्ये
गजरा बहु प्रीतीचा
कसा हा सूचक असतो आपुल्या
अनुराग रीतीचा

नकोच काही बोलुस राणी
बोलून जातील नजरा
शब्द हजारो फिकेच पडतील
वरचढ होईल गजरा

दि. ११/०३/२१
रात्री ०८.०३ वा.

७०
फकिरी ही उंची

एकमेव श्रीमंती माझी मी
प्रेम तुझ्यावर करतो
पण मी फकिरी अनुभवतो
तुज भेटावया तरसतो

पाहून तुजला वाटे मजला
मी महाराजा झालो
सम्राज्ञी कुणी आली जीवनी
धन्य धन्य जाहलो

मनात मांडे शिजती माझ्या
ताटीही पडती
पण दैवाचे फासे उलटे
ग्रह कुठे अडती

काय करावे सुचतंच नाही
तूच तू दिसते ना
बंद लोचने असले तरीही
तू हृदयी असते ना

सान्या सान्या कल्पनांनी मी
प्रीत खेळ मांडतो
हळूच माझ्या गालावरती
प्राजक्तही सांडतो

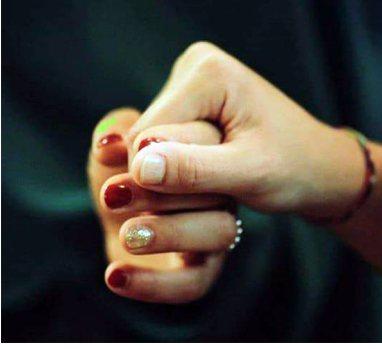
उगा वाटते आलीस तू अन्
कवेत मी घेतले
लज्जेने ते झुकले खाली
मुख मी चुंबीयले

तू लाजेचा करूनी पडदा
सतावीशी मजला
धावत स्वप्नी येता मागे
तुटतो गे इमला

किती पुढे मी गेलो आता
तू माझी झाली
अजूनही पण प्रत्यक्षातून
भेट नाही घडली

हवे ते माणूस मिळणे म्हणजे
अबब श्रीमंती !
भेटही साधी नच घडते तर
फकिरी ही उंची

दि. १०/०३/२१
दुपारी ०४.२१ वा.

७१
हातात हात राणी

केव्हा कुठून येती
प्रिय माणसे मनात
होऊन आपुली ही
येती ना जीवनात

तो हात हाती धरला
प्रिय स्पर्श नेहमी स्मरतो
ते प्रेमबंध दृढ नि
मृदगंध मनी उरतो

आश्वस्त झालो होतो
कर हा करी धरूनी
न पाहताही होतो
पाहत तुज फिरूनी

ती खुण प्रीत सांगे
तव अंगुलीत राजे
नाजूक अनामिका
नाजूक गूज सांगे

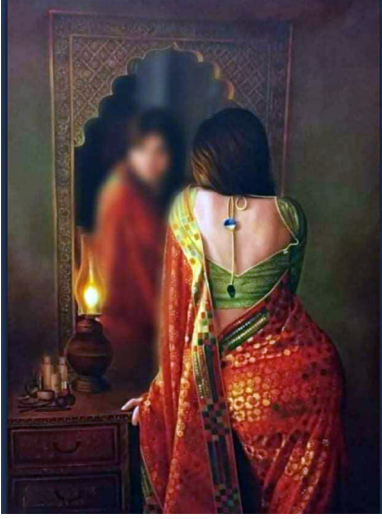
तो पावसाळा पहिला
हातात हात आला
ते चिंब ओले स्पर्श
हर्षात ये शहारा

ती प्रेमवेला प्यारी
ती उद्याने विहारी
हातात हात देत
वचने जी पाळलेली

संकट असो खुशी वा
नाराजी दूर व्हावी
ना शब्द पुरे होती
केवळ गे हात हाती

राहो असाच नित्य
हातात हात राणी
तू जवळी नेहमीच
मधुराणी रातराणी

दि. १९/०३/२१
सकाळी ०९.५४ वा.

७२

भेट ठरू दे भावमल्मली

जन्म पुरावा कसा सखे गं
अजरामर ती भेट आपुली
रोज वाट मी पाहत असतो
पाहत राहीन साक्ष अबोली

रोज निशी या चमचम चमकत
दमकत येती नभी चांदण्या
तुझ्या आठवांनी मी गुंगून
अंगी झेलतो शीत चांदण्या

असा मी असतो उभा मार्गी अन्
वाट तुला मजजवळी आणील
त्या वाटेवर सडा सुगंधी
प्राजक्ताचा शिंपून जाईल

सारे सारे घडते तैसे
जसे ठरवितो मीही आतून
तुझ्या आगमन उत्सुक साऱ्या
शुभ्र चांदण्या तनमन पसरून

आता शिणले डोळे माझे
त्याही गेल्या बघ कोमेजून
सरली सारी रात्र विरहिणी
विरही तारका गे मंदावून

कधी तू येशील राणी जवळी
भेट ठरू दे भावमल्मली
मंद न होवो प्रीतचांदणे
फुलून येऊ दे वनी शाल्मली

दि. २६/०३/२१

रात्री ११.११ वा.

७३

प्रेमाचं सुरवंट

अल्लड प्रेमाची
हुल्लड गाणी रं
मनात ठसलीया
दिलकश राणी रं

जिवाची तगमग
पाहण्याची लगबग
आटापिटा रोजचाच चालं
तिचं सपान डोळ्यात आलं

चाल तिची मोहिनी
वय म्या इसरूनी
थोर राधेच्या नादाला लागलो
अन हरखुन समदं वागलो

नजरेचं सुख की
पिरतीची भूक ही
झापड पडलीया डोळा न
कसं म्या शब्दात करू हे गोळा

गेली कुठं दूर ती
उडलीया भुर्रर्र ती
जिवाचं वाळवंट झालं
फुलपाखरू ना व्हताच
प्रेमाचं सुरवंट की हो मेलं

फुलपाखरू ना व्हताच
प्रेमाचं सुरवंट की हो मेलं

दि. ०२/०४/२१

रात्री ०८.२३ वा.

७४

बकुळीची नाजूकशी

मोहवित्ती मज ही फुले गं
बकुळीची नाजूकशी
तुझ्या पापण्या उलगडती बघ
स्वप्ने तव कोमलशी

तुझे हास्य अलवार स्पर्श ते
ती लज्जा नयनातील
शब्दांविन ही सांगून जाते
बकुळी माझ्या मनातील

ती भेट आपली पहिलीवहिली
दोघांमध्ये हीच बकुळी
हिने घडविली भेट सुगंधित
गालांवरती हीच रुळली

तू लाजरी की फुले हिची ही
तलम नाती सांगून जाती
मजसी दिसती अदा तुझ्या ह्या
आजही जेव्हा बकुळी हाती

इतकी नाजूक प्रीत आपुली
नाजूक माझी सखी सावळी
तूच शिकवली रीत मला ना
देऊन सारे आत पोकळी

दुःख गिळावे सुख अंथरूनी
फुलणे गळणे सडा टाकोनी
कदर कुणी जर करील खरी ती
सुकेल बकुळी कितीदा हासुनी

दि. ०४/०४/२१

रात्री ०१.११ वा.

७५

रुणुझुणु पैंजण नाद मनी

रुणुझुणु पैंजण नाद मनी
सखे साजणी ये जीवनी

किती कोमल तो नाद सुरेल
किणकिण खेचून मना हरेल
राधा भेटते हरीस वनी
रुणुझुणु पैंजण नाद मनी
सखे साजणी ये जीवनी...

नादासवे तव सुखागमन
वावर घरभर गंध पवन
तुझा होई मी सारे विसरूनी
रुणुझुणु पैंजण नाद मनी
सखे साजणी ये जीवनी

चाहूल ती तव येण्याची
संगे मला तू नेण्याची
स्वप्नं पाहतो जागेपणी
रुणुझुणु पैंजण नाद मनी
सखे साजणी ये जीवनी

नाजूक पदतल मुखर घुंगरू
सांग भावना कशा आवरू
गगना भेटते जशी अवनी
रुणुझुणु पैंजण नाद मनी
सखे साजणी ये जीवनी

दि. ०५/०४/२१
दुपारी ०१.१३ वा.

पाठ तिची मज खुणवून सांगे
मी पाठीशी सदा रहावे
स्वप्न पुढे ती पाहील जे जे
मी त्यांच्या पूर्तीत रमावे

मेंदी हाती नक्षी बोलकी
रंगरंगली जीवन नाती
चुडा खणखणे कोमल हाती
लक्ष्मीरूपे ती ये सांगाती

सुहास्य वदना प्रिया ही ललना
तीच भावना तीच कामना
जन्म चालतो संगे अवखळ
सुंदर रती ती मोही मदना

७६ ती पाठमोरी

ती पाठमोरी
साडी नऊवारी
कांतीने गोरी
माझी नवी नवरी

सौंदर्याची ती आगरी
केसांमध्ये खुले मोगरी
अंबाड्याची केशनगरी
दागिन्यांची ऐटी दोरी

ती पाठमोरी स्मृतीत गहिरी
छबी कोरली मांडवदारी
ये राणी तू सुखसंसारी
भाग्य फळावे तव पदचारी

ती पाठमोरी,
चंद्रचकोरी
कर दे करी
तू माझी नवरी

दि. ०७/०४/२१
दुपारी १२/२३ वा.

७७
सुगंधी सुरंगी

सुगंधी सुरंगीचा गजरा तू माळ
गंधात बुडवून तो घमघमाट

किती उंच हे कोकणातील झाड
टोकावरी त्याच्या उमलुन ग्वाड

नाजुक फुले हा बहर शेंड्यावरी
तोडून आणण्याची मेहनत खरी

किती कोश परिमळती अंगी हिच्या
किती गंध भरले अंतरंगी हिच्या

अति साजुल्या नाजुका या कळ्या
गजऱ्यात विणने हलक्या करा

ह्या रानसुरभीच्या मोहात जावे
सुकतील त्यांना अधिक सांभाळावे

कोकणची फुलराणी वेडी सुरंगी
दरवळ तिचा गजऱ्यातूनी दिशांनी

तिला पाहता कोकणा आठवावे
सुरंगीस हृदयातसे साठवावे

तिच्या आणि माझ्या प्रीतीत संगी
अशी गोड रंगाची गंधा सुरंगी

दि. १०/०४/२१
सकाळी ११.५७ वा.

७८

थांबू दे या चांदव्याला

चंद्र तेजाळून आला
पाहता तुज कांतीला
थांबवी रेंगाळुनी तो
त्याच्या नियत भ्रमंतीला

चेहरा की मूर्त रेखीव
देखणे लावण्य ऐसे
गोडवा सांडे तयावर
माधुरी मी वेचणे

टिपता मी गे चुंबनांनी
चंद्र हा हाती लाभला
लाजुनी तू वळविता मुख
चंद्रही तो सुखावला

तो तिथून कर लांबवून बघ
किरणे टाकून बांधतो
ही लजाकत ही नजाकत
रोहिणीला सांगतो

प्रेम देई चांदण्याने
रंग सोनेरी असा
तो तुझ्या कांतीत वेडा
डुंबूनी गेला जसा

ती फुलांनी लगडलेली
डहाळी पडदा देखणा
डोकवी बघ चंद्र राजस
रूप न्याहाळून पाहण्या

आडपडदा त्याचा तुजला
नाही वाटत ना सखे
मी तुझा हा प्रेमकैदी
दूर का करीशी असे

चंद्र दुख धरी मजवरी हा
बाहुपाशी धरिता तुजला
ओशाळून तो समजतो की
भाग्यशाली प्रियवर मजला

थांबू दे या चांदव्याला
तू भराला ये प्रिये
न्हाऊ दे मज प्रेमरंगी
पाहू दे सुख चंद्र गे

दि. २९/०४/२१
रात्री १०.२३ वा.

७९
बाहुपाशी ये जराशी

बाहुपाशी ये जराशी
घट्ट बिलगून जा मला
चांदणीला कवेत घेऊन
चंद्र होऊ दे मला

अंग चोरून लाजलाजून
झाली तनु नाजूक कळी
वाटते जणू जाईजुईला
घेतले मी ओंजळी

घातला वेढा करांनी
तूच तुझिया भोवती
कोंदणी त्या ठेव ठेवीशी
लज्जा शीला राखशी

एरवी जे खोड्या करती
ते नयन झुकले बळे
बंद डोळ्यातून मजला
दिसती स्वप्नं सोहळे

तव भूकटी लीला करूनी
करती मज घायाळ ज्या
आज अगदी शांत चित्री
रेखाव्या असती अशा

ओष्ठ दोन्ही बोलके जे
बंद थरथरती उगा
अमृताचे पान करण्या
आतुर मी गे केवढा

ती हनु गोल सुंदरी
केवढी झुकली खाली
या करांनी उचलुनी तिज
चरम सुख मज शृंगारी

शब्देविण रस बोलती
आनंदभाषा सुंदरी
ही मिठी ही रात्र पूनम
राहू दे सदा अंतरी

दि. २९/०४/२१
रात्री ११.४८ वा.

८०

आयुष्याचे सुंदर गाणे

असे जुळावे सूर तुझे नि
माझे प्रियराणी
क्षणात ओठी उमलून यावी
प्रीतभरी गाणी

सप्तसुरांसम सप्तपदीही
चालावी दोघांनी
सुरसुरांवर घेतली वचणे
सप्त जन्म संगिनी

आनंदाची लहर उठावी
काळजातुनी काही
उत्साहचि हा संचारावा
संपून जावी विराणी

मी साद दिली तू प्रतिसादाने
ताल लयीस जपावे
सुंदर कोडे सहजीवनाचे
संगीताने सुटावे

किती राग अनुरागे गाऊन
मैफिल रंगत जावी
शब्देविणही सुरावटी तुज
गाली रुळुनी कळावी

एक सूर एक तान एक लय
तू मी एकचि व्हावे
आयुष्याचे सुंदर गाणे
ऐसे जुळुनी यावे

सप्तसुरांनी साथ देऊनी
शेवट सुरेल व्हावा
एक अनामिक सूर भैरवी
अलगद कानी यावा

दि. ०१/०५/२१

रात्री १०.४८ वा.

लेखिकेचा परिचय

- डॉ. मंजूषा पंढरीनाथ कुलकर्णी,
पीएच. डी. (संस्कृत), नेट (संस्कृत), सेट (शिक्षणशास्त्र), एम.ए.
(संस्कृत), एम.एड., राजपत्रित अधिकारी वर्ग १ (महाराष्ट्र शासन, भारत)
(सहाय्यक प्राध्यापक - संस्कृत)
२३१ समर्थ अलंकार, सदनिका क्र. २, कवितांच्या बागेसमोर, विठ्ठल
रुक्मिणी मंदिराजवळ, ज्योतीनगर, छ. संभाजीनगर - ४०० ००५
ई-मेल : dr.manjushak@gmail.com
मोबाइल : + ९१ ९८२२८ ३९४९१ । व्हाट्सएप; +९१ ९०८२१ ६१५२४

सध्या :

- प्रशासकीय अधिकारी, मुख्यमंत्री कार्यालय, मंत्रालय, मुंबई
(महाराष्ट्र) येथे राजपत्रित अधिकारी वर्ग १ म्हणून कार्यरत.
- महाराष्ट्र लोकसेवा आयोगामध्ये राज्यात सर्वप्रथम स्थान अधिगत आणि
राजपत्रित अधिकारी वर्ग १ शासनसेवेमध्ये २२ वर्षांपासून कार्यरत.
- संस्कृत सल्लागार मंडळाची सदस्य, साहित्य अकादमी, नवी दिल्ली.
(<https://sahitya-akademi.gov.in>)
- व्यापकदृष्ट्या मान्यताप्राप्त संस्कृत भाषातज्ज्ञ, साहित्य अकादमी अनुवाद
पुरस्कार २०२० प्राप्त, उच्च शिक्षणातील शैक्षणिक विचारवंत, उच्च प्रशंसित
कवयित्री, लेखिका, संशोधक आणि वक्ता.
- तर्कतीर्थ लक्ष्मणशास्त्री जोशी लिखित “वैदिक साहित्याचा इतिहास”
(२६० पृष्ठे) या मराठी पुस्तकाचा (साहित्य अकादमी पुरस्कृत)
संस्कृतमध्ये अनुवाद करण्याचा विशेष प्रतिष्ठेचा प्रकल्प साहित्य
अकादमीने प्रदान केला होता, जो पूर्णत्वाला जाऊन साहित्य अकादमीद्वारे
अनुवाद प्रकाशित.
- आचार्य बाळाराव सावरकर लिखित स्वातंत्र्यवीर सावरकर यांच्या
चरित्राच्या (अंदाजे २००० पृष्ठांच्या) ४ खंडांचा अत्यंत सन्मानाचा
संस्कृत अनुवाद प्रकल्प स्वातंत्र्यवीर सावरकर राष्ट्रीय स्मारक, मुंबई यांनी
स्वाधीन केला आहे. त्यापैकी प्रथम खंडाचा अनुवाद पूर्ण झालेला असून
प्रकाशनाच्या मार्गावर.

- गेल्या २५ वर्षांपासून, भाषा, साहित्य, संस्कृती, कला, नाटक, शिक्षण आणि भाषेशी संबंधित विधायक कार्याचा प्रसार करण्याच्या ध्येयाने प्रेरित अन् कार्यरत आहे.
- संस्कृतच्या प्राध्यापिका, वसंतराव नाईक शासकीय कला आणि सामाजिक शिक्षण संस्था, नागपूर.
- महाराष्ट्र शासनाच्या पहिल्या पूर्णवेळ महिला भाषा संचालक आणि महाराष्ट्र राज्य बाल हक्क संरक्षण आयोग, महाराष्ट्र शासनमध्ये प्रशासकीय अधिकारी ह्या पदांवर कार्यभार सांभाळला.
- पुणे विद्यापीठातून पदवी आणि पदव्युत्तर शिक्षण पूर्ण केले
- तसेच पुण्यातील एसएनडीटी विद्यापीठामधून देखील बी.एड. आणि एम.एड. पूर्ण केले.
- एकाच वेळी पुणे विद्यापीठ आणि टिळक महाराष्ट्र विद्यापीठात अव्वल येण्याचा बहुमान मिळवला.
- MPSC वर्ग-एक परीक्षेमध्ये संस्कृत या विषयामध्ये सर्वप्रथम येण्याचा बहुमान
- विविध राष्ट्रीय आणि आंतरराष्ट्रीय परिषदा, चर्चासत्रे आणि परिसंवादांमध्ये अनेक शैक्षणिक शोधनिबंध सादर केले आणि अनेक प्रतिष्ठित पुरस्कार जिंकले.

लक्षणीय योगदान :

डॉ. मंजूषा या भाषा, कला, नाटक, संस्कृती, प्रशासन, साहित्य आणि शिक्षण या क्षेत्रांमध्ये अनेक बहुमुखी भूमिकांमध्ये योगदान देत आहेत. त्या संस्कृतमधील एक प्रसिद्ध प्राध्यापिका, एक प्रसिद्ध वक्ता, एक विचारशील प्रवचनकार, एक वाचक, एक उद्घोषक, एकल-कलाकार-नाट्यकलावंत/सादरकर्त्या, एक कवयित्री, एक संशोधक, एक लेखिका आणि अशा अनेक क्षेत्रांमध्ये नैपुण्य असलेल्या विदुषी आहेत.

गेल्या काही वर्षांमध्ये डॉ. मंजूषा यांनी भाषिक संशोधन, अनुवाद, भाषा आणि कोशविकास आणि भाषा धोरणाची निर्मिती अशा अनेक महत्त्वपूर्ण क्रियाकार्यांचे नेतृत्व केले आहे. शिक्षण, साहित्य, प्रशासन आणि संस्कृती या

क्षेत्रातील त्यांच्या अद्भुत योगदानाबद्दल त्यांना अनेक पुरस्कार आणि सन्मानचिन्हांनी सन्मानित करण्यात आले आहे.

डॉ. मंजूषा यांनी मराठी कवितेच्या क्षेत्रात जागतिक स्तरावर विश्वविक्रमधारक अशी एक अनोखी ओळख निर्माण केली आहे आणि चरित्र, कविता, ललित आणि तात्त्विक तसेच वैचारिक लेखन अशा सर्व संबंधित शैलींमध्ये त्या एक उत्कृष्ट आणि प्रथितयश लेखिका म्हणून चमकत आहेत.

प्रकाशमार्गा : हे पुस्तक डॉ. प्रकाश बाबा आमटे यांच्या चरित्राचा (मराठी भाषेतील) डॉ. मंजूषा यांनी केलेला संस्कृत अनुवाद आहे ज्याला २०२० वर्षातील साहित्य अकादमीच्या अनुवाद पुरस्काराने गौरविले गेले. डॉ. आमटे यांच्या या अद्भुत जीवनप्रवासाचा संस्कृतमध्ये अनुवाद करण्यात डॉ. मंजूषा यशस्वी ठरल्या आहेत.

“साहित्यिक व्रत” म्हणून गेल्या ६ वर्षांपासून, डॉ. मंजूषा रोज काव्यरचना रचत आहेत आणि प्रसारित करत आहेत. त्यानिमित्ताने मराठी कवितेतील ‘हाय रेंज बुक ऑफ वर्ल्ड रेकॉर्ड’ मध्ये जागतिक विक्रम केल्याबद्दल महाराष्ट्राचे माजी राज्यपाल श्री. भगतसिंग कोश्यारी जी यांच्या हस्ते डॉ. मंजूषा यांचा सत्कार झाला आहे.

प्रकाशित पुस्तके –

- डॉ. मंजूषा यांनी मराठी, संस्कृत आणि इतर भाषांमध्ये अनेक उत्तम पुस्तके लिहिली आहेत आणि त्यांचे पहिले पुस्तक ‘विवाह संस्कार’ २०१० या वर्षी प्रकाशित झाले. त्यानंतर डॉ. मंजूषा यांनी संस्कृतमधील इतर अनेक पुस्तके प्रकाशित केली आहेत ज्यामध्ये श्यामस्य माता, विवेकानंदस्य विचारसौंदर्यम्, वेदकालीन स्त्रीरत्नानि, स्मृतिवचनानि, स्मृतिप्रतिपादित न्यायः, विवेकरत्नानि, प्रकाशमार्गा : अशी अनेक पुस्तके संस्कृतमध्ये रचली व अनुवादित केलेली आहेत. तर ‘प्राचीन भारतीय समाज’, ‘सूर्य शक्ती और मानव’, ‘कौटिलीय अर्थशास्त्र’, ‘स्मृतीग्रंथ – भाग १ और २’ ही त्यांची हिंदी भाषेतील पाच पुस्तके प्रकाशित झाली आहेत.

त्यांच्या मराठीतील पुस्तकांमध्ये अनमोल विचार ठेवा - नचिकेता (लेखांचा संग्रह), लावण्यखणी (मराठी लावणी गाण्यांचा संग्रह), कणखरबाणा राणी अहिल्या (अहिल्याबाई होळकर यांचे चरित्र), बकुळफुले (फुलांवरील कविता), मृदंगंध (ग्रामीण मराठी भाषेतील कवितांचा संग्रह), एक पाती गवताची (ललित लेखसंग्रह), प्रीतसुधा, आरसपाणी-जीवनगाणी (मानवी जीवनावरील कवितांचा संग्रह), गोड-गोड पापा (बालकवितांचा संग्रह), सर्ग-निसर्ग, संतोष, उत्कर्ष, पूर्वा (निसर्गावरील कविता), नाथा पंढरीनाथा, ईश भाग्येश (देवभक्तीपर), मंगेश, आंदण (प्रासंगिक), रूप-स्वरूप (राधाकृष्ण), अलवार, मधुश्री (ऋतू), सुधांशु (चंद्र), दिव्यांतरी (सूर्य), अळुमाळु (फुले), सुरभी (फुले), खाणाखुणा (पशु), वैष्णवी (पक्षी), नादश्रुती, श्वेता (तिच्यावरील प्रीत कविता), स्वामिनी (स्त्रीजीवन - भाग १), मृणालिनी (स्त्रीजीवन - भाग २), प्रमिला (धरती-आकाश), लाघव वेळा (सकाळ-संध्याकाळ), मनमंदिरा, तेजशलाका, उदय, मंजुभारती (जीवनपर कविता), प्रियतमा शुभांगी (त्याच्यावरील प्रीत कविता) यांचा समावेश आहे.

याशिवाय विज्ञानातील संस्कृत, स्मृती धारा भाग-१ आणि भाग २, चतुरंग, शोधामृत, संस्कृत मराठी उखाणे, गौरवगाथा सूर्याची, जीवनचिंतन, भावमंजूषा, विचारकणिका, वेदकालीन स्त्रीरत्ने आणि अणुविज्ञानातील झंझावात - डॉ. अनिल काकोडकर, प्राचीन भारतीय समाज. ही पुस्तके देखील प्रकाशित आहेत. त्यांचे मराठीमध्ये 'मंजु मंजिरी' आणि 'सर्ग निसर्ग' नावाने ऑडिओ कवितासंग्रहही प्रकाशित झालेले आहेत.

प्रकाशनाच्या वाटेवरील पुस्तके -

(राधाकृष्ण) - श्रीरंग, कृष्णकांत, (निसर्गपर) - सृष्टीगंध, (वेळा) - तेव्हा, (त्याच्यावरील प्रीत कविता) - नेहा, सुधीर, (मिश्र कविता) - गंधराणी, हृदयस्पर्शी, कवडसा, मृणमयी, अबोली, (ऋतू) - सहा सोहळे, नभ मोजताना, (पाऊस कविता) - श्रावणी, (गझल) - उत्का, (रसिकप्रतिक्रिया - कवीश्वर) - बोल बरवे, (अन्य रसिक प्रतिक्रिया) - प्रतिसाद, रसिकवरा, हृदयतरंग, अनुबंध (वाट) - जरा रेंगाळले, (Audio - Book) - युगंधरा, कामिनी, (रंग) - रंगतनु, (गझल) - मनस्विनी, (सर्वोत्कृष्ट कविता) - माझी कविता, (ललितलेख) - मन्मनी, इंदुमती, मंजुश्री, मानसी.

मिळालेले पुरस्कार :

पुरस्काराचे नाव आणि वर्ष -

- कोकण मराठी साहित्य परिषदेचा अत्यंत मानाचा २०२२-२३ चा ललित गद्य विभागातील द्वितीय क्रमांकाचा सौ. लक्ष्मीबाई व राजाभाऊ गवांदे पुरस्कार 'एक पाती गवताची' या ललितलेखसंग्रहास प्राप्त झाला आहे.
- शिक्षाश्री सन्मान - २०२४
- स्व. वा.ना. उत्पात स्मृती पुरस्कार - २०२३
- परळी भूषण पुरस्कार २०२३
- मुंबई मराठी ग्रंथ संग्रहालय २०२३ पुरस्कार (गौरव गाथा सूर्याची साठी)
- संस्कृत भाषा सभा नाशिक, महाराष्ट्र तर्फे डॉ. व्ही. एम. गोगटे स्मृती पुरस्कार २०२३
- अखिल ब्राह्मण मध्यवर्ती संस्था, नाशिक २०२२ तर्फे सन्मान आणि सत्कार
- अखिल देशस्थ ऋग्वेदी ब्राह्मण मध्यवर्ती मंडळ, वडोदरा तर्फे "साहित्य रत्न" पुरस्कार २०२२
- सरस्वतीदेवी विद्या विकास ट्रस्ट पुरस्कार २०२२
- प्रेमचंद सन्मान २०२२
- अणुविज्ञानातील झंझावात : डॉ. अनिल काकोडकर - ३ राज्यस्तरीय पुरस्कार प्राप्त
- महात्मा फुले राज्यस्तरीय बाल-साहित्य पुरस्कार (महाराष्ट्र साहित्य प्रतिष्ठान) २०२१
- राज्यस्तरीय संत नामदेव चरित्र साहित्य पुरस्कार २०२०
- लेखक सुनील रंगराव देसाई राज्यस्तरीय बाल-साहित्य पुरस्कार २०२९
- संस्कृतसाठी साहित्य अकादमी अनुवाद पुरस्कार २०२०
- राष्ट्रपती पुरस्कार विजेते दिवंगत व्ही.डी. सर्जे गुरुजी प्रतिष्ठानचा जीवन गौरव पुरस्कार २०१८

- पत्रकार उत्कर्ष समिती (मुंबई)चा राज्यस्तरीय आदर्श शिक्षक पुरस्कार २०२७
- शेतकरी शिक्षण प्रसारक मंडळ आष्टी जि. बीड (महाराष्ट्र) चा राज्यस्तरीय आदर्श पुरस्कार
- द्वारका प्रतिष्ठानचा राज्यस्तरीय सर्वोत्कृष्ट प्रशासक पुरस्कार
- गोस्वामी संत तुलसीदासकृत रामचरित मानस पुरस्कार २०२६
- राज्यस्तरीय दैनिक भास्कर महिला पुरस्कार २०१२
- राज्यस्तरीय लोकमत सखी सम्राज्ञी पुरस्कार २०१२
- दिल्ली संस्कृत अकादमी, अखिल भारतीय-नवोदित - संस्कृत कवि प्रतियोगिता पुरस्कार २०१२
- लोकमत माझी आई पुरस्कार २०१२
- राज्यस्तरीय महिला गौरव पुरस्कार २०११
- संस्कृत नाट्य महोत्सव - संहितालेखन प्रथम पारितोषिक २०११
- संस्कृत नाट्य महोत्सव - नाट्य द्वितीय पारितोषिक २०११
- राज्यस्तरीय विद्यारत्न पुरस्कार २०११
- राज्यस्तरीय विद्यारत्न पुरस्कार २०१०
- S.N.D.T. महिला विद्यापीठ, सर्वतृतीया २००१
- मध्यप्रदेश संस्कृत अकादमी राष्ट्रीय निबंध रचना पुरस्कार १९९८
- महाराष्ट्र राज्यशासन संस्कृत प्राविण्य पुरस्कार १९९८

• Digital Content :

अ.क्र.	तपशील	लिंक
१	सखी सह्याद्री मुलाखत, दि. १०-१०-२०२४	https://www.facebook.com/share/v/FmEuAjAVeKGrUnYB/?mibextid=WC7FNe
२	सोनाली नवांगुळ, डॉ. मंजूषा कुलकर्णी यांना साहित्य अकादमीचा अनुवादासाठी पुरस्कार	https://www.loksatta.com/pune-news/sonali-nawangul-dr-manjusha-ku-lakarni-sahitya-akademi-award-for-translation-akp-94-2600116?utm_source=whatsapp_web&utm_medium=social&utm_campaign=socialsharebuttons
३	“आपल्यालाच आपला प्रकाश होता आलं पाहिजे.” साहित्य अकादमीचा पुरस्कार मिळाल्या नंतर मंजुश्री यांनी दिलेला हा संदेश आपल्या सर्वांसाठी साहित्य अकादमी पुरस्कार विजेत्या डॉ. मंजूषा कुलकर्णी MaxWoman वर.	https://youtu.be/Lqu-YF4G-rw
४	डॉ. मंजूषा कुलकर्णी यांना साहित्य अकादमी पुरस्कार	https://www.madhyamvruttseva.com/डॉ-मंजूषा-कुलकर्णी-यांचा/

५	महाराष्ट्राचे माननीय राज्यपाल यांचे ट्वीट	< https://twitter.com/maha_governor/status/@maha_governor1439559856764030979?s=08 < https://twitter.com/maha_governor/status/1439559856764030979?s=08
६	संस्कृत भाषाव्रताचा सन्मान 'प्रकाशवाटा' या डॉ. प्रकाश आमटे यांच्या आत्मचरित्राचा संस्कृत अनुवाद डॉ. कुलकर्णी यांनी 'प्रकाशमार्गः'	https://www.loksatta.com//lokrang/sahitya-akademi-award-for-translation-autobiography-of-prakash-amte-poet-prof-dr-manjusha-kulkarni-prakashwata-zws-70-2612674/lite/?utm_source=whatsapp_web&utm_medium=social&utm_campaign=socialsharebuttons
७	https://mr.wikipedia.org	https://mr.wikipedia.org/wiki/मंजूषा_कुलकर्णी
८	प्रा.डॉ. मंजूषा कुलकर्णी यांचा महाराष्ट्र राज्याच्या मा. राज्यपालांच्या हस्ते अभिनव साहित्यिक विक्रम केल्याबद्दल सत्कार	https://youtu.be/6x7BRzz_seo

९	प्रशासक आणि संस्कृत विद्वान - डॉ. मंजूषा कुलकर्णी यांच्याशी भेट (डीडी न्यूजद्वारे)	https://youtu.be/7a5dNUZKnRk
१०	@MahaGovtMic	https://twitter.com/MahaGovtMic/status/1476551366352924672?s=08
११	कवयित्री डॉ.मंजूषा कुलकर्णी यांचा जागतिक काव्य विक्रम केल्याबद्दल राज्यपालांच्या हस्ते सत्कार 'साहित्यिक व संतांनी देश एकसूत्रात बांधला' भगतसिंह कोश्यारी	https://twitter.com/InfoVidarbha/status/1418559733921816580?s=20
१२	साहित्याच्या पारावर डॉ. मंजूषा कुलकर्णी सखी सह्याद्री - डीडी सह्याद्री दूरदर्शन मुंबई	https://youtu.be/VEJcY4GX7tg
१३	सखी सह्याद्री	< https://youtu.be/ITLxlnwuJc ; https://youtu.be/7a5dNUZKnRk
१४	खास कार्यक्रम / नवदुर्गासह डॉ.मंजूषा कुलकर्णी / नवरात्री स्पेशल / सकाळ मीडिया	https://youtu.be/m1Ot_Lzx14k

१५	मनीषा नवपुते यांची फेसबुक पोस्ट	https://m.facebook.com/ story.php?story_fbid=1266 533350529198id=10001517 6343763&sfnsn=wiwspwa
१६	संजीव खानझोडे यांची फेसबुक पोस्ट	https://m.facebook.com/ story.php?story_fbid= 4429100480484776 id=100001546044035 sfnsn=wiwspwa
१७	ऑडिओ अल्बम - “सर्ग_निसर्ग” ऑडिओ अल्बम - “मंजुमंजिरी”	< https://vy6s8.app.goo.gl/ NKnJ > https://vy6s8.app.goo.gl /A8Z5
१८	Special Screening of 100th Episode of Mann Ki Baat from Raj Bhavan	https://www.youtube.com /live/7-dyWQaLA?si=mid 7qSf_HIM6WQ8q
१९	स्वामी विवेकानंद व्याख्यान : भाग - १	https://youtu.be/TrNMBV_ ysf8?feature=shared
२०	स्वामी विवेकानंद व्याख्यान : भाग - २	https://youtu.be/NpvMk- Pu4dOs?si=typfHtOvNg- 1hDXgT

सारांश :

- एकूण अनुभव (शैक्षणिक) : २२ वर्षे
- एकूण अनुभव (प्रशासकीय) : १३ + वर्षे
- व्याख्याने आणि भाषणे : १००० पेक्षा जास्त
- प्रवचने : ५०० हून अधिक
- शोधनिबंध प्रकाशित : १०० हून अधिक
- स्वलिखित पुस्तके (प्रकाशित) : ७३
- स्वलिखित पुस्तके (आगामी) : ३०
- संशोधन प्रकाशने : १६
- परिषद / सेमिनार / कार्यशाळेत सहभाग (आंतरराष्ट्रीय, राष्ट्रीय आणि राज्यस्तरीय) : ४०
- परिषद / सेमिनार / कार्यशाळेत स्रोत-व्यक्ती / तज्ज्ञ म्हणून सहभाग : २०० हून अधिक
- पुरस्कार : २०० पेक्षा जास्त
- मिळालेल्या शिष्यवृत्ती : ९
- डॉ. मंजूषा यांच्या मार्गदर्शनात पीएच.डी. पदवी प्राप्त विद्यार्थी : ०५
- डॉ. मंजूषा यांच्या मार्गदर्शनात पीएच.डी. संशोधन कार्य सुरू असलेले विद्यार्थी : ०४

● ● ●